

Universitat
de les Illes Balears

TREBALL DE FI DE MÀSTER

APLICACIÓ DEL MODEL PEDAGÒGIC D'EDUCACIÓ ESPORTIVA PER CONÈIXER EL CLIMA MOTIVACIONAL I EL SENTIMENT D'AFILIACIÓ AL GRUP

Francisco José González Caballero

Màster Universitari Formació del Professorat

(Especialitat d'Educació Física)

Centre d'Estudis de Postgrau

Any Acadèmic 2021-2022

APLICACIÓ DEL MODEL PEDAGÒGIC D'EDUCACIÓ ESPORTIVA PER CONÈIXER EL CLIMA MOTIVACIONAL I EL SENTIMENT D'AFILIACIÓ AL GRUP

Francisco José González Caballero

Treball de Fi de Màster

Centre d'Estudis de Postgrau

Universitat de les Illes Balears

Any acadèmic 2021-22

Paraules clau del treball:

Educació Esportiva, Educació Física, motivació, afiliació

Josep Vidal Conti

ÍNDEX

RESUM	1
ABSTRACT	2
1. INTRODUCCIÓ	3
2. MARC TEÒRIC	5
2.1. Marc conceptual.....	5
2.2. Revisió bibliografia sobre l'Educació Esportiva	9
3. HIPÒTESI I OBJECTIUS	14
4. METODOLOGIA	14
4.1. Intervenció	14
4.2. Mètode del treball	18
4.3. Anàlisi dels resultats	21
5. RESULTATS	22
5.1. Clima tasca	22
5.2. Clima ego.....	30
5.3. Altres resultats.....	35
6. DISCUSSIÓ	39
7. CONCLUSIONS	44
8. REFERÈNCIES	46
9. ANNEXES	50

ÍNDIX DE TAULES

Taula 1.....	17
Taula 2.....	23
Taula 3.....	25
Taula 4.....	28
Taula 5.....	30
Taula 6.....	34

ÍNDIX DE IL·LUSTRACIONS

Il·lustració 1.....	23
Il·lustració 2.....	25
Il·lustració 3.....	28
Il·lustració 4.....	30
Il·lustració 5.....	33

RESUM

L'educació d'avui en dia tracta de formar a l'alumnat en persones competents i que puguin resoldre situacions de forma òptima a la seva vida real. Per aquest motiu, la comunitat educativa s'ha d'adaptar a les necessitats de l'alumnat sense deixar de banda la part conceptual i de coneixement.

Aquest treball recull l'aplicació d'una metodologia diferent a les tradicionals que s'apliquen a les classes d'Educació Física. Aquesta metodologia s'anomena *Educació Esportiva* (d'aquí en endavant MEE) i va ser creada per Daryl Siedentop a l'any 1994.

Aquest model entén que l'alumnat ha d'experimentar per situacions reals de l'esport per això poder transmetre-ho a situacions reals pròpies.

Entre les característiques bàsiques d'aquesta metodologia destaquen l'execució de diferents rols al llarg de les sessions, jocs reduïts, competició a llarg de la temporada amb festivitat final, etc.).

El present treball tracta d'aplicar el model pedagògic de MEE en una unitat didàctica d'Ultimate amb l'alumnat de 3r d'ESO per conèixer el seu efecte en la motivació i el sentiment d'afiliació al grup. La mostra és de 38 alumnes (23 nois i 15 noies).

L'estudi es fa durant una unitat didàctica d'una duració de 8 sessions i 55' cada una d'elles. Es va realitzar un qüestionari inicial (PeerMCYSQ), la proposta de la unitat didàctica amb aquesta metodologia, les entrevistes als i les alumnes i finalment el qüestionari final (també PeerMCYSQ) per comprovar si es presenten millores significatives en la motivació i afiliació al grup amb aquest model pedagògic.

Els resultats demostraren que la motivació i el sentiment d'afiliació a un grup milloraren. L'alumnat destacà la afiliació amb el seu equip, la participació de tots per igual i una major motivació per la pràctica esportiva. Finalment, destacar que hem d'afavorir la inclusió i el compromís motor de l'alumnat a les classes d'Educació Física

Paraules clau: Educació Esportiva, Educació Física, motivació, afiliació, metodologia, unitat didàctica, inclusió, compromís motor

ABSTRACT

Today's education tries to train students to become competent people who can solve situations in an optimal way in their real life. For this reason, the educational community has to adapt to the needs of the students without neglecting the conceptual and knowledge part.

This work includes the application of a different methodology to the traditional ones applied in Physical Education classes. This methodology is called Sports Education (hereafter referred to as SEE) and was created by Daryl Siedentop in 1994.

This model understands that students have to experience real situations in sport so that they can transmit it to their own real situations.

Among the basic characteristics of this methodology are the execution of different roles throughout the sessions, reduced games, competition throughout the season with a final festival, etc.).

The present study aims to apply the MEE pedagogical model in a Ultimate didactic unit with 3rd ESO students in order to find out its effect on motivation and the feeling of group affiliation. The sample consists of 35 students (23 boys and 15 girls).

The study was carried out during this didactic unit with a duration of 8 sessions, each lasting 55 minutes. An initial questionnaire (PeerMCYSQ), the proposal of the didactic unit with this methodology, the interviews with the students and finally the final questionnaire (also PeerMCYSQ) were carried out to check if there are significant improvements in motivation and affiliation to the group with this pedagogical model.

The results showed that motivation and the feeling of group affiliation improved. The students highlighted the affiliation with their team, the participation of everyone equally and a greater motivation to practice sport. Finally, it should be noted that we have to favour the inclusion and the motor commitment of the students in Physical Education classes.

Keywords: Sport Education, Physical Education, motivation, affiliation, methodology, didactic unit, inclusion, motor commitment.

1. INTRODUCCIÓ

El present treball tracta sobre un estudi teòric-pràctic en el que es pretén donar sentit a tots els estudis que he realitzat fins al dia d'avui. Durant tots els meus anys d'estudiant he volgut dedicar-me a la docència i m'he interessat per les metodologies que segueix el professorat amb nosaltres ja fossin millors o pitjors. Sempre m'he demanat el perquè de les coses i he analitzat amb detall les coses bones i dolentes dels docents que he tingut.

Ara que estic a punt de ser jo la persona que proposi aquestes metodologies em veig en la situació de conèixer què motiva i què no.

En primer lloc, l'objectiu d'aquest treball és que pugui servir com l'aplicació dels coneixements adquirits al Grau i al Màster i observar la seva viabilitat en un context real. En segon lloc, també es pretén que l'estudi ajudi a comprendre l'ensenyança dels esports des d'un altre punt de vista. Vull dir que, tradicionalment, l'ensenyança dels esports ha estat enfocada a l'adquisició i coneixements relacionats amb el rendiment en accions específiques, així com a l'aprenentatge d'aspectes tècnics i tàctics (Kirk i Kinchin, 2003).

Per aquests motius, en el present treball s'aplicarà una Unitat Didàctica amb el model pedagògic d'Educació Esportiva, el qual dona major importància a altres aspectes de l'esport com els rols dins l'equip, l'organització de l'alumnat, etc. Mitjançant aquesta metodologia s'oferirà major responsabilitat i autonomia a l'alumnat per aprendre i es faran servir els jocs esportius per a què els coneixements adquirits tinguin la major transferència a la vida real (Siedentop, 2002).

Els principals motius que m'han portat a realitzar aquest treball és conèixer la viabilitat d'aquesta metodologia en l'ensenyança dels esports col·lectius. Es dona importància a uns altres aspectes com he mencionat anteriorment, l'alumnat pot sentir-se en igualtat de condicions i que les seves aportacions són significatives.

Després d'aquesta introducció en la qual recull les meves motivacions per la posada en marxa d'aquest treball pretenc corroborar altres estudis en els que s'evidencia l'augment de la motivació davant la pràctica esportiva i el sentiment d'afiliació de grup després de l'aplicació d'aquesta metodologia.

Per realitzar el treball aprofito el meu període de pràctiques en el qual vaig poder dur a terme una intervenció com a docent a un centre educatiu.

Per començar es va proposar al professorat implicat en l'assignatura d'Educació Física la meua intenció i es va arribar a una sèrie d'acords com el grup d'alumnes on realitzar la UD, el número de sessions, etc.

Una vegada organitzades totes les passes anteriors es va fer la presentació de la UD a l'alumnat de 3r d'ESO i el seu funcionament durant totes les sessions. A continuació se'ls va passar un qüestionari per recollir dades importants de cara a l'elaboració del present treball.

A partir d'aquí es varen iniciar les sessions pròpies de la UD per acabar amb la recollida de dades més qualitatives mitjançant una sèrie d'entrevistes als i les alumnes. Finalment, es torna a passar el qüestionari per conèixer els resultats després de l'aplicació de la UD i comparar-los amb els resultats inicials.

En definitiva, sempre he volgut dedicar-me a la docència i penso que és molt important que el professorat es trobin motivats i implicats en l'educació de l'alumnat i en acompanyar-los en la seva formació com a persones competents. Per aquest motiu he volgut dur a terme aquest treball, per proposar i millorar l'educació dins el nostre àmbit d'Educació Física. Per tant, si aconseguim que el nivell de motivació davant les diferents tasques sigui alt també aconseguirem que l'alumnat s'involucri més en el procés i que, a més, es diverteixin aprenent.

2. MARC TEÒRIC

En aquest apartat del treball s'entrarà més en detall respecte als aspectes més important a tenir en compte, és a dir, educació esportiva, motivació i afiliació al grup.

Per poder dur-ho a terme s'ha cercat bibliografia i documentació i així poder tenir més coneixements i elaborar un treball documentat. Entre d'altres fonts bibliogràfiques he fet servir la Biblioteca UIB, Dialnet i Google Scholar.

Per fer la meua selecció d'estudis i articles he fet servir una sèrie de paraules clau tant en castellà, català com en anglès. Per tant:

- Educació Esportiva
- Educació Esportiva / Motivació / Afiliació
- Metodologia innovadora / Educació Esportiva
- Sport Education / Motivation
- Physical Education / Methodology

Una vegada triats els articles i estudis i revisada la bibliografia he dissenyat aquest marc teòric on es recullen tots els elements importants.

2.1. Marc conceptual

Són nombroses les investigacions que des de principis dels anys vuitanta fins a l'actualitat s'han realitzat sobre aquest model pedagògic. En general la gran majoria s'han centrat fonamentalment en la motivació de l'alumnat. A més, cada vegada sorgeixen més investigacions relacionades amb el coneixement adquirit i amb el nivell de competència després d'experimentar amb aquest model.

Nombrosos estudis han comprovat una gran motivació de l'alumnat després de la seva participació en una temporada amb aquesta metodologia. Carlson i Hastie (1997) aporten exemples específics de motivació cap a les tasques i de l'interès per aprendre durant l'aplicació del model. L'alumnat indica que gaudeixen més si juguen amb els mateixos companys al llarg d'un període més llarg de temps (Becerra i Reidi, 2015). A més, prefereixen la microensenyança que la instrucció directa. Es tracta d'un model que fomenta la participació d'alumnes amb nivell d'habilitat baixa i així es senten com a persones útils i importants amb la seva contribució a l'èxit de l'equip. En aquesta mateixa línia,

Hastie (1998) indica que la percepció disminueix quan practiquen en equips amb major nombre d'integrants, i augmenta quan es troben en equips més petits, tenen un rol i reben l'ajuda dels seus companys per complir una tasca.

Segons Alexander (1996) la gran majoria dels docents indiquen que l'alumnat que té una experiència amb aquest model pedagògic, mostra una elevada motivació a la vegada que un alt grau de predisposició inicial per a la pràctica i l'aprenentatge.

Una de les principals finalitats educatives de la nostra assignatura és formar de forma competent a l'alumnat i que arribin a practicar un esport en el seu temps lliure (Perlma, 2015). Vàries investigacions mostren una reducció d'aquesta pràctica esportiva degut a la forma d'ensenyament de l'esport dins l'Educació Física es troba descontextualitzat de la realitat esportiva (Crance et al., 2012) i allunyat de les motivacions dels alumnes (García et al., 2012).

En aquest context, la Teoria de la Autodeterminació és una de les teoria psicològiques més utilitzades per estudiar la motivació en Educació Física, ja que considera la motivació des d'una perspectiva quantitativa com qualitativa (Badura, 1989). Des d'aquest enfocament, la motivació s'ha comprès com un contínuum d'autodeterminació i provoca una regulació del comportament motivada de forma extrínseca i intrínseca (Deci i Ryan, 2000).

Perlman i Karp (2010) observen a través d'un estudi l'impacte a la regulació motivacional de l'alumnat des de la perspectiva de la Teoria de la Autodeterminació de tal manera que es produeix una evolució en la motivació cap a les tasques. En aquesta mateixa línia, Sinelnikov et al. (2007) mostren com aquesta metodologia va millorar la motivació de l'alumnat mitjançant l'estimació de l'índex d'autodeterminació, a més, que els alumnes tingueren una conducta més autodeterminada que les alumnes. No obstant, Cuevas et al., (2016) no varen observar aquest increment en l'índex d'autodeterminació; informant únicament d'un augment de la motivació intrínseca i de la regulació identificada després de l'aplicació d'una intervenció entre els contextos didàctics.

La Teoria de l'Autodeterminació estableix que les persones mostren major motivació intrínseca si perceben certa llibertat de decisió, són eficaços en les tasques que desenvolupen i posseeixen una bona relació amb la resta de companys i companyes. No obstant això, si no satisfan aquestes necessitats es probable que l'alumne es trobi motivat de forma extrínseca o no estigui motivat (Wallhead i Ntoumanis, 2004).

Spittle i Byrne (2009) determinen que es produeix més èxit en el manteniment d'alts nivells de motivació intrínseca, orientació cap a la tasca i el clima que de forma tradicional. En un altre estudi, Perlman (2010) determina que l'alumnat desmotivats en un principi tingueren nivells significativament més alts de diversió i satisfacció.

El model d'Educació Esportiva (en anglés Sport Education) és un model pedagògic desenvolupat per Daryl Siedentop a finals dels anys 80 i principis dels 90 en els que pretenia relacionar els coneixements de l'esport, teòrics i pràctics, amb les experiències educatives i esportives obtingudes en un context escolar durant les classes d'Educació Física (Siedentop, 2002).

La Educació Esportiva encaixa perfectament en l'actual i futur plantejament curricular en els quals s'entén com una autèntica ensenyança per competències gràcies principalment al treball per rols (García-López i González, 2011). Mitjançant el treball i la distribució de rols com per exemple el d'entrenador, àrbitre o preparador físic, l'alumnat pot desenvolupar competències clau (Calderón et al., 2013).

Una altra de les raons de l'èxit d'aquesta metodologia és la motivació i participació que dona en l'alumnat. Tots ells i elles són partícips de les activitats que es duen a terme i són conscients dels seus aprenentatges. En aquest sentit, l'alumnat té una gran participació a més d'una gran autonomia. S'han trobat aquestes conclusions en esports d'invasió o d'espai dividit (Calderón et al., 2013; Gutiérrez et al., 2013; Mahedero et al., 2015) o d'expressió corporal i dansa (Calderón et al., 2013).

Siedentop havia observat durant les classes d'Educació Física que l'alumnat era capaç d'assolir una sèrie d'habilitats de forma aïllada però que quan es traslladaven a situacions més reals es perdia aquesta efectivitat. El control de les classes era alt així com el temps de pràctica motora però, per una altra banda, disminuïa la motivació davant les classes i la implicació de l'alumnat molt baixa (Calderón et al., 2011).

Aquest model ha estat objecte de moltes investigacions i existeixen molts estudis i articles al seu respecte. Aquesta metodologia, per tant, sorgeix amb el propòsit de fer un canvi a les classes d'Educació Física i provocar un augment en la motivació de l'alumnat a més de proporcionar experiències en igualtat d'oportunitats i així gaudeixin de la pràctica esportiva (Calderón et al., 2013).

Per totes aquestes raons es desenvolupa aquesta metodologia en la qual es segueix una estructura similar a la dels esports fora de l'àmbit escolar. A més, té una sèrie de característiques molt particulars que fa que sigui una metodologia única (García i Gutiérrez, 2016). Els jocs reduïts i la distribució de l'alumnat per rols són les característiques principals d'aquest model pedagògic.

Aquesta metodologia té una estructura bàsica la qual és l'organització d'una competició esportiva d'una temporada (per el desenvolupament d'aquest treball la temporada constituirà la nostra Unitat Didàctica). L'alumnat s'organitza en diferents equips els quals mantenen al llarg de les sessions i cada alumne exercirà un rol dins el seu equip (Macphail et al., 2004).

Per acabar amb aquest marc conceptual cal esmentar les següents característiques del model:

- Temporades: el model té establert una temporada de 15-20 sessions i l'objectiu és acabar a una fase final. Durant aquestes sessions l'alumnat treballarà els aspectes tècnics i tàctics de l'esport, coneixerà les seves regles, etc.
- Afiliació: l'alumnat es distribuirà per equips els quals mantindran durant totes les sessions, per tant, el sentiment de pertànyer a un grup

augmentarà. Tots els membres de l'equip contribuiran per arribar a l'èxit grupal.

- Competició regular: s'estableix una competició al llarg de les sessions per afavorir el treball dels equips en la UD.
- Registre de dades: aquesta metodologia afavoreix la recollida de dades per així poder proporcionar feedbacks a l'alumnat. A més, mitjançant aquestes dades es durà a terme la valuació de la UD i dels alumnes.
- Festivitat: al final de la UD es durà a terme una festivitat final on els equips competiran.
- Adaptació a la pràctica: tasques adaptades al nivell d'habilitat i experiència de l'alumnat per així permetre més temps de pràctica. Siedentop (1994) suggereix els jocs reduïts amb regles modificades per assolir els objectius.
- Responsabilitats o rols: mitjançant aquesta tècnica es fomenta l'autonomia de l'alumnat i així es potencia les experiències d'aquest. Aprendre l'esport i la seva pràctica des d'una perspectiva amplia i d'una forma més activa (Calderón et al., 2011).

2.2. Revisió bibliografia sobre l'Educació Esportiva

Són moltes les investigacions existents i realitzades per conèixer l'efecte d'aquest model pedagògic a l'alumnat i el seu aprenentatge. A continuació es realitza una revisió d'aquests estudis i articles i així veure el seu efecte a les classes d'Educació Física, a la motivació i a les relacions entre els integrants dels equips.

El primer article del qual parlarem és el de Calderón et al. (2013), el qual analitza l'experiència a Batxillerat fent servir aquest model pedagògic a una UD de dansa. En aquest estudi s'arriba a la conclusió de la millora en els nivells d'autonomia i en la presa de decisions de l'alumnat. Per arribar a aquesta conclusió es va utilitzar un grup de 16 alumnes entre 16 i 18 anys d'un institut de Murcia i es varen dur a terme un total de 32 sessions.

En relació al desenvolupament d'habilitat motora tenim l'estudi de Alexander et al. (1996) on varen descobrir que les habilitats i el nivell de joc milloraren mitjançant aquesta metodologia. Una sèrie d'aspectes provocaren aquestes millores com la UD més llarga, més motivació de l'alumnat pel fet de treballar en equips, la festivitat final i més autonomia pròpia a les classes. També ens trobem estudis on es qüestiona aquesta metodologia com la causant del augment del nivell d'habilitat motriu. En aquest cas, tenim l'estudi de Curnow i Mcdonald (1995) en el qual s'observa que les noies amb un nivell d'habilitat motriu més baixa que la resta no pogueren incrementar-lo degut a la major participació dels alumnes amb major nivell de participació.

Hastie (1998) avalua quantitativament el rendiment d'una classe durant les diferents situacions de joc davant l'eficàcia individual i d'equip a una UD d'Ultimate.

També hem de dir que el professorat també surt beneficiat amb l'aplicació d'aquest model pedagògic, ja que, permet utilitzar estils d'ensenyament més indirectes i a donar més protagonisme a l'alumnat (Curtner-Smith i Sofo, 2004). Per una altra banda, Ennis (1999) diu que l'aplicació d'aquest model ajuda al professorat en la seva feina, ja que l'estructura redueix els intents de l'alumnat de reptar als docents. Les relacions socials es veuen afavorides i el sentiment de pertànyer al grup també augmenta.

Segons Cuevas et al. (2015) l'impacte en la satisfacció de les necessitats psicològiques és positiu ja que es varen produir millores en la competència de l'alumnat. També es produïren millores en la autonomia i en la relació entre ells i elles. Encara tenint aquestes conclusions hem de tenir prudència ja que la mostra no era molt elevada (43 alumnes) i les duració de la intervenció tampoc.

En relació a l'objecte d'aquest treball, el qual es centra en l'efecte d'aquest model pedagògic en la motivació i relacions entre els membres dels grups, s'han realitzant nombroses investigacions que afirmen que augmenta el desenvolupament personal i social de l'alumnat. Alexander et al. (1996) conclouen en l'augment de la motivació dels alumnes degut a certes qualitats

com el lideratge, treball en equip, recolzament a companys i companyes i a la participació per igual.

Per una altra banda, Siedentop (1994) va considerar que el desenvolupament de la motivació de l'alumnat es podia observar a través de la gran participació a les classes mitjançant aquesta metodologia. Seguint aquesta mateixa línia Hastie (1998) explica que l'augment en la motivació a les sessions és degut al sentiment d'afiliació al grup i de la responsabilitat en la presa de decisions. Segons Méndez et al. (2009) el sentiment d'afiliació és degut a la pertinença al mateix equip durant les sessions.

Vàries de les coses que fomenten aquesta afiliació a un grup és, precisament, moltes de les característiques d'aquesta metodologia com per exemple posar nom als equips, dissenyar la uniformitat, distribució de rols, etc. (Macphail et al., 2004).

Està clar que aquest sentiment d'afiliació dona una sèrie d'avantatges com el treball cap a objectius comuns, decisions grupals, gestió d'èxits i fracassos i construcció d'identitat grupal (Metzler, 2000). Segons Carlson i Hastie (1997) l'afiliació permet que l'alumnat estableixi relacions valorant més la diversió i l'amistat que les qualitats físiques de forma individual. Alexander et al. (1996) determinen que l'afiliació permet que l'alumnat amb baixa qualificació pugui millorar degut al recolzament dels companys.

Respecte a la motivació existeixen diverses investigacions que determinen que aquesta metodologia té efectes positius en el desenvolupament d'aquesta. Perlman i Capti (2017) demostren que aquest model pedagògic pot generar un descens de la desmotivació degut a les seves característiques i Cuevas et al. (2016) arriben a la conclusió d'una major motivació després d'estudiar els efectes de la metodologia en un grup d'alumnes després de realitzar una UD de voleibol.

La literatura científica ens mostra que existeix una relació positiva entre el desenvolupament d'aquesta metodologia i l'impacte que té sobre l'alumnat (Martínez de Ojeda et al., 2019). El que pareix evident, a l'hora de revisar la

majoria de les investigacions és que l'ús i desenvolupament de l'Educació Esportiva provoca una millora en la percepció de competència de l'alumnat (Pérez et al., 2020). No només pel desenvolupament del rol de jugador o jugadora, sinó també, per la possibilitat de desenvolupar uns altres rols dins del mateix equip (Cuevas et al., 2015). També trobem estudis en els que apareixen millores significatives en autonomia i competència però no en les relacions socials (Gil et al., 2017). En contraposició a això, podem trobar unes altres investigacions en les que es poden observar importants millores a nivell d'autonomia i relacions socials (Carlson i Hastie, 1997). Podríem relacionar algun dels elements que caracteritzen aquesta metodologia amb l'impacte positiu sobre la satisfacció respecte a la competència, autonomia i relació entre iguals (Martínez de Ojeda et al., 2019).

Tenint en compte la Teoria de la Autodeterminació, es podria afirmar que quan l'alumnat és capaç de tenir una alta satisfacció en les necessitats psicològiques bàsiques, tal i com s'ha pogut comprovar que ocorre amb l'ús d'aquest model pedagògic. D'aquesta manera s'afavoreix en l'alumnat el desenvolupament de regulacions més autodeterminades de motivació (motivació intrínseca i regulació identificada), a favor d'una reducció d'aquelles regulacions motivacionals menys autodeterminades i inclús de la desmotivació (Burgueño et al., 2017). Per tant, l'alumnat que satisfaci en major mesura les seves necessitats psicològiques bàsiques mostraran una motivació intrínseca més elevada i, per tant, mostraran actituds com esforç, intencions de pràctica futura i diversió (Méndez et al., 2015).

A través d'aquesta metodologia, també es pot desenvolupar el clima motivacional orientat cap a la tasca, no només en l'àmbit escolar sinó també en l'àmbit del rendiment federatiu (Meroño et al., 2015). També diferenciem el clima motivacional cap a l'ego, basat en judicis i comparacions amb la resta, donant més importància al resultat del nostre comportament que a l'esforç i a l'execució durant el procés (Duda et al., 2005). Alguns dels beneficis que podem aconseguir en generar un clima orientat a la tasca són: diversió, satisfacció, rendiment percebut i objectiu (Cecchini et al., 2001).

Per acabar aquest marc teòric Macphail et al. (2004) determinen que l'alumnat estableix noves relacions d'amistat amb els seus companys d'equip i es mostren contraris a canviar els equips durant les sessions.

Com es pot observar, s'han realitzat nombrosos estudis i investigacions sobre l'Educació Esportiva i els diversos factors que la defineixen. Tal com ens diu Wallhead i O'Sullivan (2005) és l'Educació Esportiva l'Educació Física del nou mil·lenni?

L'objecte del present treball és, precisament, veure si aquests sentiments de motivació i afiliació a un grup són presents al grup d'alumnes del meu centre de pràctiques i que són objectes de l'estudi.

3. HIPÒTESI I OBJECTIUS

La hipòtesi del present treball és la següent:

“La motivació davant una Unitat Didàctica d’esports col·lectius i el sentiment d’afiliació a un grup augmenta després de l’aplicació de la metodologia d’Educació Esportiva”

Per tant, l’objecte de l’estudi és analitzar l’evolució de les relacions socials entre l’alumnat després de l’aplicació d’una UD d’Ultimate mitjançant el model pedagògic d’Educació Esportiva durant la qual es promourà l’afiliació al grup.

Tenint en compte les característiques de la metodologia i els estudis vists amb anterioritat els objectius principals d’aquest treball són:

- Conèixer el clima motivacional i el sentiment d’afiliació al grup amb l’aplicació d’aquest model pedagògic
- Analitzar l’evolució de les relacions socials establertes entre l’alumnat després d’aplicar la UD d’Ultimate amb aquesta metodologia.
- Millorar la motivació de l’alumnat a les classes d’Educació física a un esports d’equip mitjançant aquest model pedagògic

4. METODOLOGIA

4.1. Intervenció

- Participants:

Al present estudi participaren un total de 38 alumnes (23 nois i 15 noies) de 3r d’Educació Secundària Obligatòria del centre CC La Salle de Palma. Es tracta d’un grup amb cap experiència amb aquest model pedagògic i amb una tendència a classes més tradicionals i amb poca innovació pedagògica. Per tant, és un grup acostumat a Unitats Didàctiques dividides en sessions basades en elements tècnics i tàctics i acabant en partits en els quals s’avaluen mitjançant diferents rúbriques tots aquests aspectes.

Es va dividir el grup en 5 grups o equips diferents (3 grups de 8 alumnes i 2 grups de 7 alumnes) en els quals havia dues persones encarregades de dissenyar i dirigir la sessió (entrenadors/es), 2 persones encarregades del material

necessari, 2 persones encarregades dels aspectes més físics (preparadors/es físics/es) i 2 persones encarregades del procés comunicatiu amb el docent (capitans/nes).

En l'estudi es troben inclosos tots aquells alumnes que varen assistir a totes les sessions i pogueren dur a terme tots els rols característics de la Unitat Didàctica. Per acabar aquest primer punt, és molt important dir que la persona que duu a terme la investigació i la Unitat Didàctica és la mateixa persona.

- Context del centre:

La Unitat Didàctica d'Ultimate va ser explicada a la meva tutora de pràctiques per saber la seva opinió i veure si l'aplicació de la mateixa era positiva per a ella i el grup. A més, volia tenir la seva autorització per dur-la a terme.

Després de tenir el seu punt de vista positiu i, per tant, la seva autorització, vaig dur a terme la UD. En el moment de dur a terme la UD no tenia experiència en l'àmbit de la docència a excepció de les meves pràctiques tant al Grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i les actuals del Màster de Formació del Professorat.

Per poder realitzar-la vaig haver d'adaptar la metodologia i fer una temporalització final de 8 sessions (55' cada una) en un període d'1 mes de duració.

Les sessions es varen realitzar en diferents instal·lacions del centre:

- Pavelló cobert
- Camp de futbol petit
- Camp de futbol gran

Cada equip podia triar quin espai volia per dur a terme els diferents exercicis sempre i quan estiguessin disponibles. En quant al material, es disposà de tot el disponible del centre (porteries, cons, pitrells, fresbees, etc).

- Unitat Didàctica

Com he dit anteriorment l'alumnat no tenia cap experiència respecte aquesta metodologia i, per tant, a la primera sessió es va realitzar una explicació general sobre el model, com es durien a terme les sessions i l'avaluació de la UD.

Està clar que aquest model té una sèrie de característiques que el fan únic però per poder dur a terme la UD es varen aplicar algunes modificacions com la temporalitat de la mateixa, la durada de cada una de les parts, etc.

Per tant, la primera sessió es va dividir en dues parts. La primera part va ser destinada a l'explicació de la UD i d'aquest model pedagògic, els rols i les característiques bàsiques de les sessions i finalment l'avaluació. Una vegada explicada la UD es va passar a la sessió pròpiament dita amb una classe destinada a conèixer el nivell d'habilitat de l'alumnat així com per familiaritzar-se amb els aspectes tècnics, tàctics i de reglament de l'esport.

En finalitzar la sessió es va procedir a formar els equips mitjançant una aplicació anomenada Teammates. Aquesta aplicació permet formar grups de forma heterogènia tenint en compte els ítems establerts pel professorat, en aquest cas jo. Abans del començament de la UD es va ficar a l'aplicació la informació més rellevant en quant a nivell d'habilitat i sexe per a què es formessin equips equitatius i d'un nivell paregut.

En la segona sessió el professorat va ser l'encarregat de la seva planificació i execució amb la diferència de què els equips treballaven de forma autònoma als espais establerts. Una vegada acabats els exercicis cada equip decidí les responsabilitats i els rols de cada integrant durant les sessions posteriors de tal manera que cada un d'aquests realitzés cada funció.

Durant les següents quatre sessions, que pertanyen a la fase regular del model pedagògic, els equips funcionaven de forma autònoma. D'aquesta manera els equips eren els encarregats de dissenyar i dur a terme els exercicis.

La UD va acabar amb un esdeveniment final on es duia a terme una competició per equips. Aquest esdeveniment és un dels aspectes més importants d'aquesta metodologia i fa que es diferenciï de la resta de models pedagògics.

A continuació, s'exposa una [taula](#) que resumeix la temporalitat i sessions de la UD d'Ultimate.

Taula 1

Resum desenvolupament UD Ultimate

SESSIÓ	CONTINGUT	PROFESSORAT	ALUMNAT
FASE INICIAL			
1	1) Explicació UD i model Educació Esportiva 2) Exercicis familiarització aspectes tècnics, tàctics i de reglament de l'esport 3) Selecció equips mitjançant aplicació Teammates	Encarregat disseny i execució classe. Dur a terme formació de grups	Executors dels exercicis i participants activitats
2	1) Treball exercicis i activitats de forma autònoma per equips 2) Distribució rols i responsabilitats	Encarregat disseny sessió Recolzament durant els exercicis de la sessió	Executors dels exercicis i participants activitats Distribució de rols i responsabilitats de les sessions posteriors
FASE REGULAR			
3	1) Treball autònom de cada equip.	Observació de la classe i recolzament	Distribuïts per rols i cada un d'ells/es assumeix les seves responsabilitats
4	2) Sessions dissenyades i dirigides per l'alumnat 3) Cada alumne assumeix el rol establert 4) Partits en finalitzar les sessions	Analitzar el desenvolupament dels exercicis	
5		Intervenció en cas de què sigui necessari	
6			
FASE FINAL			
7	1) Esdeveniment final entre els equips	Observació i intervenció en cas de què sigui necessari	Organització esdeveniment i participació
8	2) Entrega de premis (millor sessió, joc net, etc.	Entrega premis	

4.2. Mètode del treball

El present estudi es presenta com una experiència pràctica en la qual es vol donar resposta a una sèrie d'objectius plantejats a través de l'aplicació de la UD d'Ultimate mitjançant el model pedagògic d'Educació Esportiva.

El disseny de l'estudi ha estat quasi-experimental, és a dir, sense grup control. L'estudi ha tingut un caràcter longitudinal, és a dir, amb dos moments de recollida de dades en dos etapes (pre-intervenció i post-intervenció). Per tant, les dades han estat recollida des de forma qualitativa mitjançant una sèrie d'entrevistes als grups heterogenis i de forma quantitativa a través d'una sèrie de qüestionaris validats.

A més, durant la realització s'ha portat a terme una avaluació constant de l'alumnat per intentar corregir les dificultats existents durant la UD. D'aquesta manera es pretén millorar la intervenció del professorat i veure si els aspectes observats a altres estudis coincideixen amb el nostre treball.

De tal manera i tenint en compte que gràcies a la investigació i observació de la UD afirmem que es duu a terme el paper de professor i investigador a l'aula.

- Instruments de recollida de dades

Com s'ha mencionat anteriorment s'han utilitzat instruments qualitius i quantitius.

A l'inici de la UD es va realitzar un pre-test a través del qüestionari PeerMCYSQ de Ntoumanis i Vazou (2005) per conèixer l'escala de percepció de clima motivacional dels companys/es i s'ha extret de la traducció realitzada per Moreno et al. (2011).

El mateix qüestionari es va passar en finalitzar la UD (post-test) per observar com ha influït aquest model en el clima motivacional dels companys i companyes. En finalitzar la UD es duran a terme una sèrie d'entrevistes mitjançant registre de veu per conèixer l'opinió de l'alumnat en relació a la forma de fer les classes de les anteriors UD i d'aquesta. Obtindrem dades de caràcter qualitatiu i el sentiment d'afiliació dels alumnes.

Per acabar, cal dir que el professor-investigador va anar agafant observacions al seu diari docent durant el procés.

- Qüestionari PeerMCYSQ per veure l'Escala de Percepció de Clima Motivacional dels companys

El qüestionari en concret analitza el clima motivacional percebut entre els membres dels equips. Està compost per 21 ítems els quals es troben encapçalats per la frase “En el teu equip la majoria de vosaltres...” i estan agrupats en cinc factors:

- 1) Millora (quatre ítems. Per exemple “...vos ajudeu els uns als altres per millorar”)
- 2) Recolzament a la relació (tres ítems. Per exemple “...ajudeu a què els companys es sentin més valorats”)
- 3) Esforç (cinc ítems. Per exemple “...animeu als companys i companyes a treballar més fort”)
- 4) Competició i habilitat (cinc ítems. Per exemple “...intenteu fer-lo millor que els vostres companys/es”)
- 5) conflicte d'equip (quatre ítems. Per exemple “...feu comentaris negatius que no animen a la resta”)

Al mateix temps aquests factors es divideixen en dos subgrups: clima de tasca i clima d'ego.

El qüestionari fa servir una escala de Likert de l'1 (totalment desacord) al 5 (totalment d'acord)

Per facilitar la comprensió del qüestionari a l'alumnat s'ha modificat algun ítem i el seu vocabulari per fer més fàcil la seva comprensió.

- Entrevistes

A través de l'entrevista formada per sis preguntes relacionades amb l'experiència de l'alumnat amb l'Educació Esportiva i amb les classes d'Educació Física d'esports col·lectius es pretén conèixer la percepció sobre aquest model i també del desenvolupament de les relacions socials i sentiment d'afiliació al grup durant la UD.

L'entrevista es durà a terme a través de registre de veu i així tenir recollides les opinions i obtenir dades qualitatives.

Les preguntes es trobaven distribuïdes en:

- Percepció sobre la relació entre companys/es i afiliació al grup
- Percepció sobre la influència de les activitats organitzades en el clima dels equips
- Percepció sobre la influència de la intervenció del docent per afavorir el bon clima entre els equips.

Cal dir que seran realitzades un total de 8 entrevistes escollides de forma aleatòria per afavorir així l'objectivitat i la imparcialitat dels resultats.

- Diari docent de les sessions

El docent va recollir en el seu diari i de forma lliure tota la informació i observacions necessàries per poder reflexionar i arribar a les conclusions adequades respecte a la UD i l'aplicació del model pedagògic al grup.

Per tant, tots els elements relacionats amb incidències, expectatives, situacions de cooperació, comentaris, conflictes, etc., eren objecte de ser recollits i així tenir suficient material i treure les conclusions pertinents.

4.3. Anàlisi dels resultats

Per recollir les dades es varen fer servir els tres instruments explicats amb anterioritat fent servir una metodologia mixta (quantitativa i qualitativa). És a dir, les dades quantitatives es recolliren a través del qüestionari PeerMCYSQ. A continuació, les dades es passaren a un document Excel per ser analitzats amb posterioritat de forma estadística mitjançant el programa informàtic SPSS.

Per una altra banda, la recollida d'informació mitjançant el diari del docent i de les entrevistes es va anar realitzant a mesura que transcorria la UD. En resum s'han seguit les següents passes:

- 1) Recollida de dades i d'informació mitjançant els instruments esmentats
- 2) Transcriure la informació en diferents apartats. En funció de les variables quantitatives mencionades.
- 3) Integrar la informació i relacionar-la amb les dades obtingudes mitjançant altres instruments fets servir. Relació entre dades de les entrevistes i diari del docent amb les obtingudes amb els qüestionaris.

L'objectiu d'analitzar i classificar les dades qualitatives obtingudes en funció de les variables qualitatives ha permès realitzar el procés de triangulació de dades permetent l'existència d'una major congruència entre les dades quantitatives i qualitatives.

5. RESULTATS

S'ha de recordar que aquest treball partia de la hipòtesi de què la motivació davant una Unitat Didàctica d'esports col·lectius i el sentiment d'afiliació a un grup augmenta després de l'aplicació de la metodologia d'Educació Esportiva i, per aquest motiu, s'ha de tenir en compte l'objectiu d'aquest estudi i així poder conèixer millor els resultats. També s'entén que el clima de tasca augmentaria mentre que el clima d'ego es veu reduït després de la intervenció didàctica.

Com s'ha comentat anteriorment s'ha portat a terme la divisió en els factors de clima de tasca i ego. A més, es distingeix a cada un d'ells els següents ítems:

- Clima tasca: millora, recolzament a la relació i esforç
- Clima ego: competició i habilitat i conflicte d'equip

Les dades dels instruments utilitzats han estat integrats en cada categoria o variable i així crear una línia argumental més significativa.

Finalment, s'han utilitzat pseudònims en lloc dels noms reals de l'alumnat per així mantenir el seu anonimat. Únicament s'ha mantingut el sexe correcte de cada un/a. També s'ha mantingut el mateix pseudònim pels alumnes que apareixen en més d'una ocasió en els resultats.

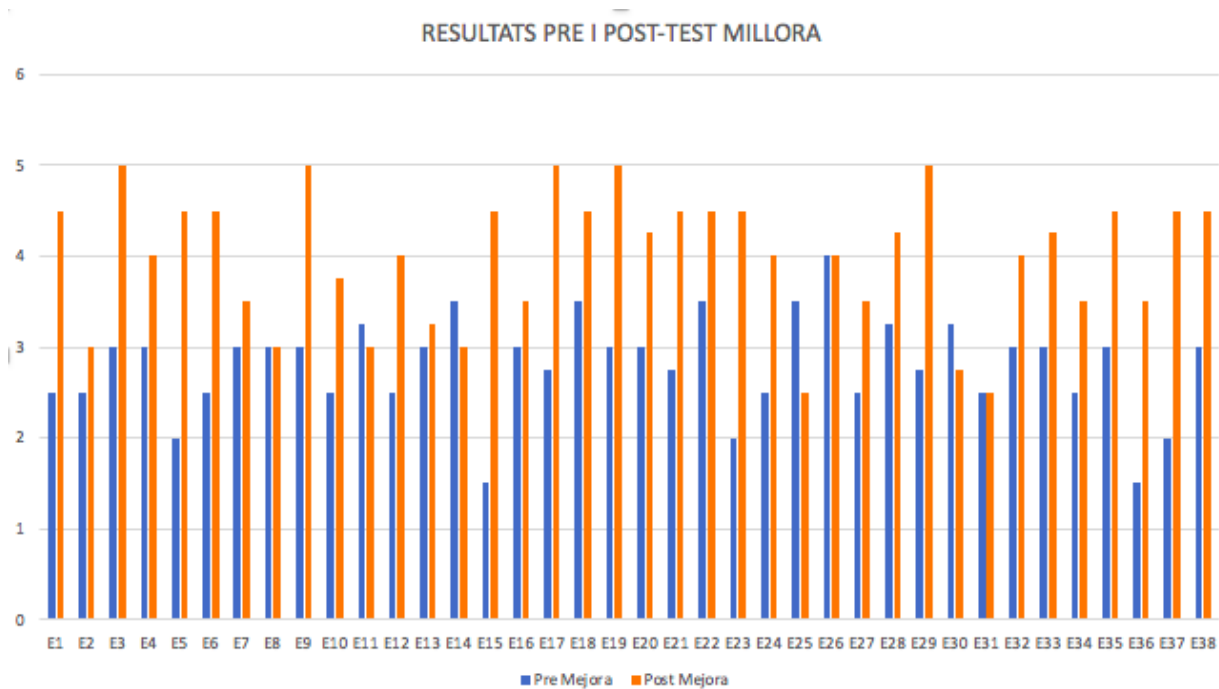
5.1. Clima tasca

Millora

Com es pot observar a la següent [il·lustració](#) i a la [taula](#) explicativa hi ha un augment considerable de la millora tenint en compte la comparació pre i post intervenció. És a dir, abans de la intervenció l'alumnat no s'implicava tant en la millora dels seus companys i companyes com al final de la intervenció. Per tant aquests resultats evidencien un augment de la mitjana entre els resultats del pre-test i post-test. Pràcticament la totalitat de la classe (n: 31) varen respondre que en finalitzar la Unitat Didàctica havien participat i ajudat als seus companys i d'aquesta manera milloressin.

Il·lustració 1.

Resultats pre-test i post-test variable millora

Nota: la il·lustració ens mostra la diferència de cada subjecte entre la fase pre-intervenció i post-intervenció

Taula 2.

Resultats estadístics de mostres relacionades variables millora

	Pre	Post
Ítems Mejora	2,80±0,54	3,99±0,73*

* T test per mostres relacionades (p<0,05)

Nota: aquesta taula ens mostra com es produeix un augment en la mitja en relació a la millora tenint en compte el qüestionari de cada subjecte

Per una altra banda, en les anotacions realitzades pel docent en el seu diari es va argumentar:

“M’he donat compte que a les sessions dissenyades per jo i portades a terme la majoria dels alumnes es preocupaven de realitzar correctament els exercicis però de forma individual. No tenien en compte l’habilitat dels seus companys. En el moment de necessitar aconseguir un resultat positiu els alumnes més hàbils tendien a solucionar-ho i a cercar-se entre ells per guanyar o tenir èxit”

Després de llegir aquesta anotació s’entén que hi havia un predomini molt clar de la individualitat on l’alumne cercava el seu benefici personal. A més, la millora

col·lectiva i el treball en equip eren aspectes secundaris on no hi havia un interès intrínsec de l'alumne sinó hi havia una ordre per part del professorat a fer-ho.

En quant a les entrevistes l'alumnat es dona compte de què ajudar als companys suposa una millora de l'equip i, per tant, un benefici propi. Un dels alumnes comenta: *“al final ha estat millor ajudar als meus companys d'equip i així tots aportem a l'equip. És veritat que sempre fer tot per guanyar és una feina individual”*. En aquest cas s'explica que la millora conjunta produeix l'afavoriment de funcions al joc i permet a cada alumnes centrar-se en un aspecte concret.

També na Maria dona la seva opinió des d'un altre punt de vista: *“normalment a Educació Física ens ajudem les noies entre nosaltres i els nois es centre en ells mateixos per demostrar qui és el millor. Fent aquesta Unitat Didàctica d'aquesta manera els nois s'han preocupat més per mi i he pogut millorar moltes coses. Però també m'ha obligat a ajudar a les persones que són menys hàbils que jo”*.

En aquesta ocasió en parla de la diferència de comportament entre gènere i com entre noies cerquen l'ajuda i el recolzament mentre que els nois, en general, volen demostrar qui és el millor. En canvi, amb aquesta UD això no ha passat i tots han hagut d'anar en el mateix camí per arribat a l'objectiu final.

També es pot afirmar que gràcies a la metodologia d'Educació Esportiva s'estableixen relacions socials noves entre l'alumnat i això beneficia que no hi hagi alumnes apartats del grup en funció del nivell d'habilitat.

En funció dels resultats obtinguts es pot afirmar que després de la intervenció l'alumnat prioritzava la millora col·lectiva per davant de les individualitats a més dels beneficis que es pot aportar al grup el treball en equip. Per una altra banda, s'afavoreix les relacions socials i integració de tot l'alumnat sense importància del nivell d'habilitat.

Recolzament a la relació

En aquesta variable s'han obtingut els resultats més elevats com es pot observar a [la il·lustració 2](#) i a la [taula 3](#). Això és així perquè l'alumnat ja es mostrava receptiu a l'hora d'acceptar als diferents integrants de l'equip. Encara amb aquesta característica, després de la intervenció, aquests resultats s'han vist incrementats millorant l'aspecte de recolzament a la relació en la majoria de casos.

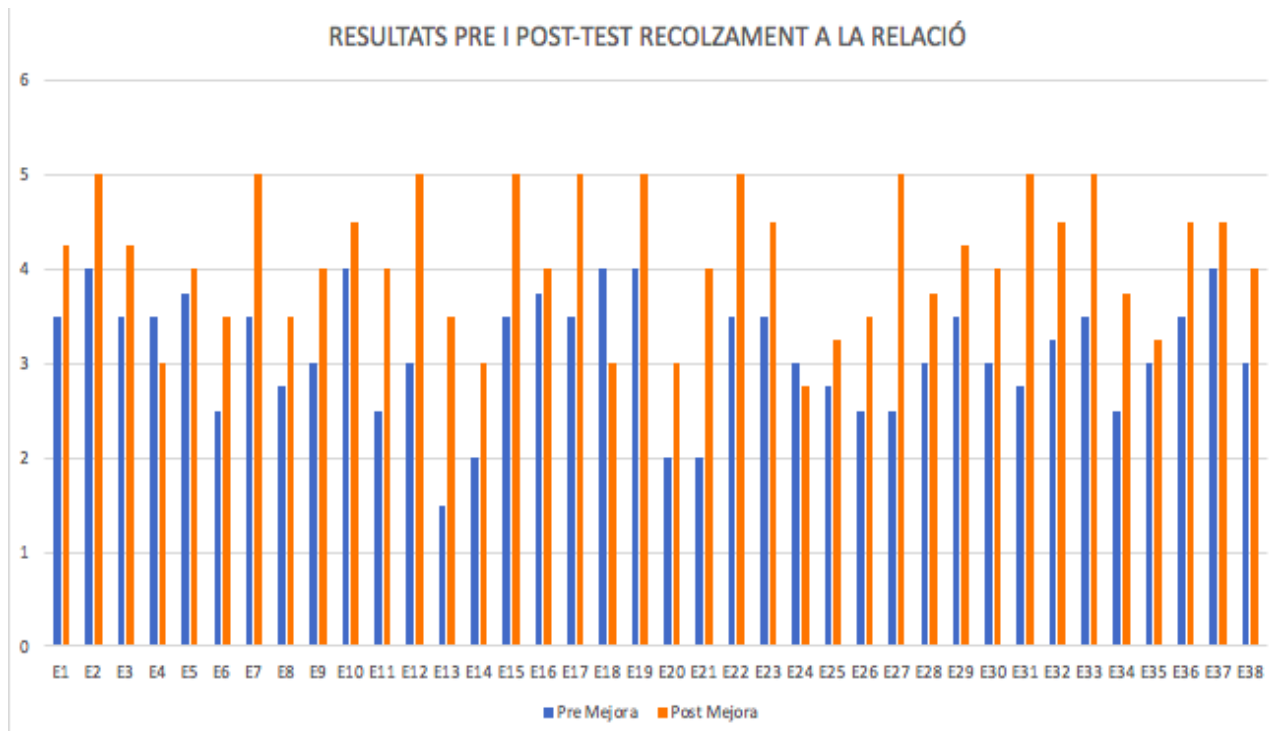
En relació en això, en Javier expressa: *“he intentat animar a tots dient aspectes positius i així es poguessin sentir que hem guanyat també per ells”*. Per tant, per en Javier era important que tots els membres de l’equip es sentissin participants de l’èxit de l’equip i dels bons resultats.

A més, el docent a les anotacions expressa: *“m’he trobat amb equips on els seus membres destaquen les bones aportacions dels altres i intenten la participació de tots”*.

En aquest cas, el docent destaca l’actitud dels membres de l’equip en afavorir que tots i totes poguessin participar.

II-lustració 2.

Resultats pre-test i post-test variable recolzament a la relació

Nota: la il·lustració ens mostra la diferència de cada subjecte entre la fase pre-intervenció i post-intervenció

Taula 3.

Resultats estadístics de mostres relacionades variable recolzament a la relació

	Pre	Post
Ítems Mejora	3,11±0,64	4,11±0,71*

* T test per mostres relacionades (p<0,05)

Nota: la taula ens mostra la diferència significativa entre la fase pre i post intervenció

D'una altra banda, com es pot observar al [il·lustració 2](#), hi ha un total de 10 alumnes que varen assenyalar la màxima puntuació en relació a la variable de recolzament de la relació. A més, la puntuació obtinguda de 35 dels 38 alumnes va ser més alta en el post-test que en el pre-test, havent-hi només tres negatius. Aquestes dades corrobora el que s'ha mencionat anteriorment, és a dir, a pesar de què els resultats en el pre-test foren elevats, aquests s'han vist incrementats i millorats després de la intervenció.

Alguns alumnes relacionaven les millores amb la característica d'aquest model pedagògic de mantenir els equips durant totes les sessions. En les entrevistes s'ha pogut saber l'opinió de Maria, la qual diu: *“m'ha agradat molt el fet de mantenir l'equip totes les classes perquè això m'ha permès agafar confiança amb tots ells i treballar millor. Inclús arribes a conèixer tant als teus companys que saps què pot i què no pots dir per animar-los”*.

Segons en Miquel i na Laura, el fet de mantenir els equips ha reforçat la millora de les relacions entre companys, creant un clima de confiança que els permetia més relació entre ells. Inclús amb companys amb els quals no havien tingut molt contacte anteriorment.

Encara que en general les opinions són positives i afavoreixen aquest model pedagògic també ens trobem d'altres que no ho són, com per exemple és el cas de Didac, el qual diu: *“a mi particularment m'agradava més quan cada dia havia equips diferents perquè així coneixia a tots. A més, si et toca amb una persona amb la que no et duus bé no gaudeixes de la classe i es fa molt difícil”*. D'una altra banda en Manel explica: *“jo sempre he acceptat a tots els meus companys i no he tingut cap problema mai amb ningú. Per aquest motiu m'agrada més que els equips siguin diferents i així poder relacionar-me amb tots i no únicament amb quatre o cinc companys”*.

En aquests dos casos, creuen que mantenir els equips limita les relacions entre tots els companys de la classe i pensen que, en el cas de no tenir una bona relació amb un company o companya és millor evitar-la.

En quant a les anotacions fetes pel docent en el seu diari i durant les entrevistes realitzades és el fet de tenir en compte més l'opinió dels alumnes més hàbils que de la resta.

El docent recollí al seu diari: *“la majoria dels companys han tingut més en compte l'opinió dels jugadors més hàbils, sobre tot durant les classes finals on es*

produïen les competicions. És veritat que escolten les opinions de tots però quan sorgeix la proposta del jugador o jugadora més hàbil és la que segueixen”.

El docent destaca que quan es donava una situació d'un problema motriu o d'un esport els alumnes tenien més en compte l'opinió de l'alumne que més dominava aquesta situació. Aquestes conductes eren encara més clares en situacions competitives, on la recerca de l'èxit o de la victòria feia que l'alumnat prioritzessin el resultat per damunt del col·lectiu.

Per exemple, tenim l'opinió de n'Albert, el qual ens diu: *“quan apareixia una dificultat en el joc solia fer cas al meu company Lluís. Normalment els esports col·lectius són el seu fort i pareix que sap jugar a tot”.* També en aquest sentit ens expressa na Marta: *“és veritat que he pogut expressar la meva opinió però al final es feia el que volien els nois o d'un parell d'alumnes en concret, així que no ha servit de molt”.*

Per tant, es produeix la coincidència entre alumnat i docent a l'hora d'explicar que es tenia més en compte les opinions dels jugadors i jugadores més hàbils, normalment perquè tenien més coneixement del tema. Encara així, s'ha pogut observar amb les entrevistes que es triava l'opció més secundada pel col·lectiu. Ja per concloure aquest apartat s'ha de dir que pràcticament la totalitat de la classe recolza la relació intentant acceptar a tots els membres del grup. Un aspecte clau per aconseguir aquest sentiment entre els alumnes ha estat l'organització dels equips i mantenir-los durant tota la Unitat Didàctica, a pesar de les opinions d'alguns alumnes.

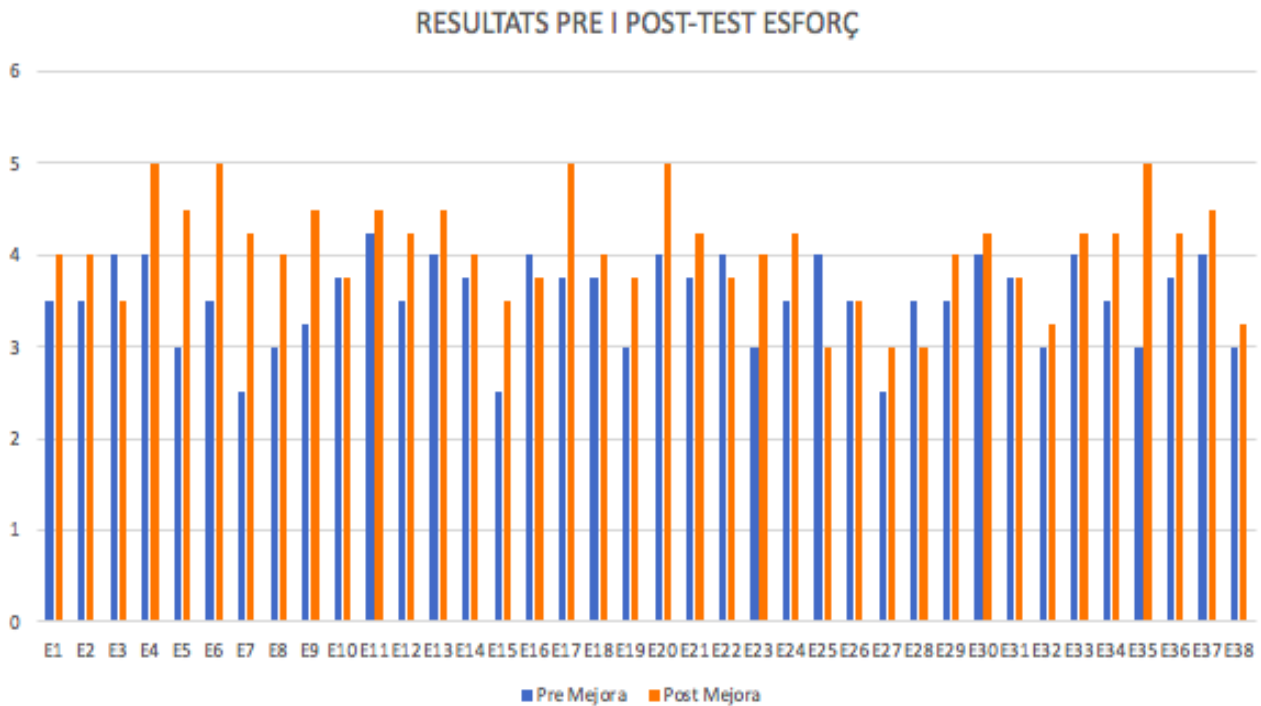
Per acabar, a pesar de què s'escolten i valoren les opinions de tots els membres del grup, normalment s'acaba tenint en compte l'opinió dels alumnes més hàbils.

Esforç

Aquesta variable, dins de les variables del Clima de Tasca, ha estat la que menys puntuació s'ha obtingut. Encara així, es pot observar a la [il·lustració 3](#) i a la [taula 4](#), com la puntuació ha augmentat després de la intervenció, obtenint uns valors més elevats en el post-test.

II-lustració 3.

Resultats pre-test i post-test variable esforç

Nota: la il·lustració ens mostra la diferència de cada subjecte entre la fase pre-intervenció i post-intervenció

Taula 4.

Resultats estadístics de mostres relacionades variable esforç

	Pre	Post
Ítems Mejora	3,52±0,47	4,51±0,56

* T test per mostres relacionades (p<0,05)

Nota: a la taula es pot observar la millora entre les fases pre i post intervenció encara que en menor mesura que les altres variables

Tenint en compte els resultats obtinguts es pot observar que els alumnes varen entendre que havien d'esforçar-se i animar als companys per a què ells també ho fessin amb l'objectiu d'obtenir millors resultats durant la competició i així intentar millorar.

Algunes de les respostes dels alumnes a les entrevistes realitzades confirmen aquesta afirmació, com per exemple: *“abans la veritat no m'esforçava molt a les classes perquè era cosa meva, és a dir, suspenia o aprovava jo en funció del meu esforç. Amb aquesta unitat didàctica he hagut de fer-ho ja que del meu esforç també depenien els meus companys”*. Com aquesta opinió de Dani pensa en Guillem, el qual diu: *“el fer de tenir companys que m'animaven quan no em*

sortien les coses i em donaven l'enhorabona quan sí que em sortien ha fet que la meva autoestima hagi pujat bastant. He gaudit anat a classe d'Educació Física i espero que aquest sentiment no desaparegui”.

Tant en Dani com en Guillem expliquen que l'esforç de cada un es troba relacionat amb la motivació. Si a l'alumne li motiva el que fa s'esforçarà més.

També es comenta que els ànims dels companys i el no veure com els errors tenen més importància que els encerts han afavorit una major implicació en les classes i ha permès més esforç.

En quant a les anotacions del docent que fan referència a aquest tema destaca: *“he observat que els alumnes s'esforcen més i s'animen més entre ells quan els exercicis els dirigeix un company. A més, quan es produeix un error no hi ha recriminacions però si no hi ha esforç sí que es produeixen. També animen a esforçar-se i així els exercicis puguin sortir bé”.*

Per tant, els alumnes també han demostrat el valor del companyerisme, ja que l'esforç i implicació sorgeix de la consciència de què un company fa una feina i s'ha d'ajudar al fet que surti bé.

Continuant amb el tema del companyerisme, Marta explica: *“m'he esforçat molt a totes les sessions independentment del rol de cada un perquè quan em toqui a mi voldré que siguin comprensius i m'ajudin com jo els he ajudat a ells”.* En Joan diu: *“rebre els ànims dels teus companys ajuda a motivar-te i a intentar fer les coses millor”.*

Una de les característiques d'aquest model pedagògic permet posar-se a la pell del professor i dirigir una o varies sessions. Aquesta situació ajuda a l'alumnat a comprendre les dificultats en les que es troben els docents cada dia. Aquesta experiència serveix per tenir més empatia, una millor actitud a les classes i a saber comportar-se en tot moment.

Tenint en compte tots aquests resultats i les opinions tant del docent com de l'alumnat es pot dir que la predisposició dels alumnes cap a l'esforç ve determinada per la motivació, els ànims dels companys i l'empatia cap al docent i companys.

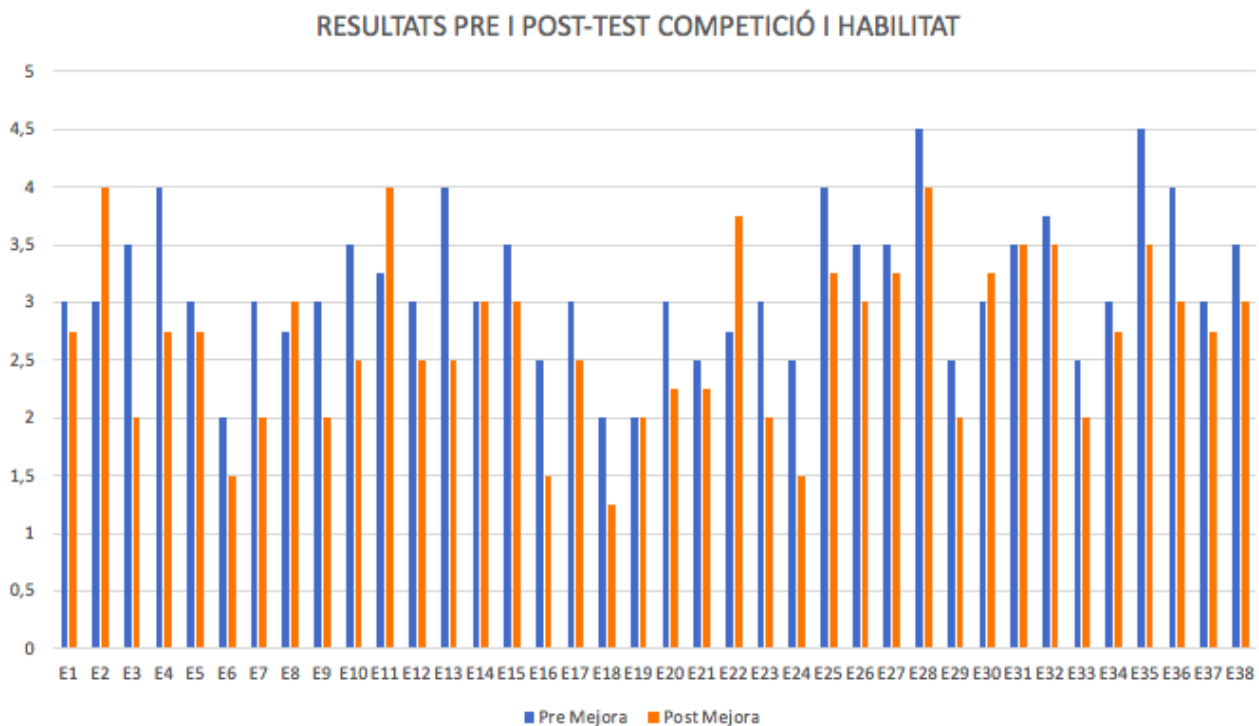
5.2. Clima ego

Competició i habilitat

Aquesta variable ha estat la que més controvèrsia ha provocat en l'alumnat. Per una banda, els alumnes abans de la intervenció tenien l'objectiu de ser el millor o la millor davant la resta de companys i això els hi despertava una motivació molt gran. Com es pot observar a [la il·lustració 4](#) i a la [taula 5](#) l'alumnat ha canviat la seva idea sobre el concepte de competició entre els membres del mateix equip i s'ha produït una millora dels resultats encara no molt significativa.

Il·lustració 4.

Resultats pre-test i post-test variable competició i habilitat

Nota: la il·lustració ens mostra la diferència de cada subjecte entre la fase pre-intervenció i post-intervenció

Taula 5.

Resultats estadístics de mostres relacionades variable competició i habilitat

	Pre	Post
Ítems Mejora	3,14±0,63	2,68±0,73

Nota: a la taula es pot observar la millora entre les fases pre i post intervenció encara no molt significativa

La variable de competició i habilitat es troba orientada al clima d'ego i, per aquesta raó, a pesar de què els resultats no han estat molt elevats comparats amb els obtinguts en les variables relacionades amb el clima de tasca es va considerar que aquests resultats havien de millorar després de la intervenció. Com es pot observar a la taula es produeix una millora quan es compara el pre-test i el post-test encara que és la menys significativa de les variables que s'han analitzat.

A pesar de què s'ha pogut observar una millora de la puntuació en 33 dels 38 alumnes, ha hagut 5 alumnes que han augmentat la puntuació en relació a la competició entre companys després de la intervenció. Aquesta lleu millora com els 5 resultats negatius han pogut succeir pel concepte equivocat de competició que tenen alguns alumnes. Gràcies al procés d'entrevistes hem pogut conèixer algunes de les opinions de l'alumnat que reforça la nostra hipòtesi.

Per exemple, Dani ens explica: *“independentment de l'esport sempre vull ser el millor. Vull ser el millor de la classe i crec que això no és dolent. Faig les classes d'Educació Física el millor que sé i sí que és veritat que voler ser el millor m'ha provocat situacions desagradables però soc així, fora i dins de classe”*. Es pot entendre que per en Dani suposa una motivació fer les coses millor que els altres, ja siguin companys o rivals.

Seguint en aquesta línia, Pau explica: *“sempre he volgut ser millor i estar per davant dels meus companys. Educació Física és una assignatura que puc destacar i vull aprofitar aquesta oportunitat per fer-ho. Al final la nota és individual i mentre més diferència hi hagi amb els meus companys millor”*.

Aquestes dues opinions són molt rellevants ja que pot reflectir un dels problemes de com s'avalua en l'actualitat a les classes d'Educació Física. En aquest cas, en Pau ens explica que les notes són individuals i s'obtenen en funció de la comparació amb la resta de companys. Tenint en compte la importància de la nota per alguns alumnes és normal que aquests es mostrin competitius amb tots els seus companys i els hi costi entendre la competició com una cosa per millorar-se a ells mateixos.

Per una altra banda, altres alumnes varen entendre la competició que es pretenia aplicar. Marta ens diu: *“aquest tema ha fet que em doni compte de la importància de l'equip i de ser millors com equip. Competir entre nosaltres no ens donava*

cap benefici al principi i amb el transcurs de les classes s'ha aconseguit perseguir un objectiu conjunt i no individualment”.

Amb l'opinió de na Marta s'entén la idea de què és millor el tot, és a dir, millorant com equip s'aconsegueixen millors resultats que millorant cada jugador de forma independent.

També Eugeni afirma: *“personalment crec que la competitivitat entre companys és molt negativa perquè la gent només mira per ell i es preocupa en fer les coses millor que la resta. Al nostre equip va costar al principi però poc a poc ens vàrem ajudar per millorar entre tots”.*

D'aquesta manera es confirma la idea de què la competició entre els membres de l'equip augmenta la individualitat dels jugadors. També que les millores d'alguns jugadors provoquen coses positives a nivell d'equip i, per tant, ens hem d'ajudar per aconseguir la millora grupal.

A més, el docent indicà en el seu diari algunes situacions relacionades amb aquest tema, com per exemple: *“m'he trobat un inici d'Unitat Didàctica complicada on alguns jugadors feien apostes a veure qui aconseguia ficar més punts o més anotacions. És normal que aquesta situació provoqui situacions d'individualitat i conflicte”.* També: *“durant algunes situacions l'alumnat intentava cercar els jugadors més hàbils per arribar a l'objectiu”.*

Per anar acabant aquest apartat és important destacar la importància que té explicar el concepte de competició així com s'entén en el model pedagògic d'Educació Esportiva. El docent ha de saber explicar els beneficis i desavantatges de la competició i, d'aquesta manera, l'alumnat prioritzi el treball col·lectiu al treball individual durant les sessions.

Per acabar, tal i com explica Costes (2016), quan es pretén que l'alumnat posi en pràctica models d'aprenentatge cooperatiu, el tipus d'avaluació que s'ha d'aplicar ha d'estar ajustada al model.

Conflicte d'equip

Aquest punt es troba relacionat amb els conflictes que es poden produir dins l'equip degut a possibles comentaris d'uns companys a uns altres o recriminacions entre els membres de l'equip. Desgraciadament aquestes situacions cada vegada són més comuns dins els equips i ens trobem en una

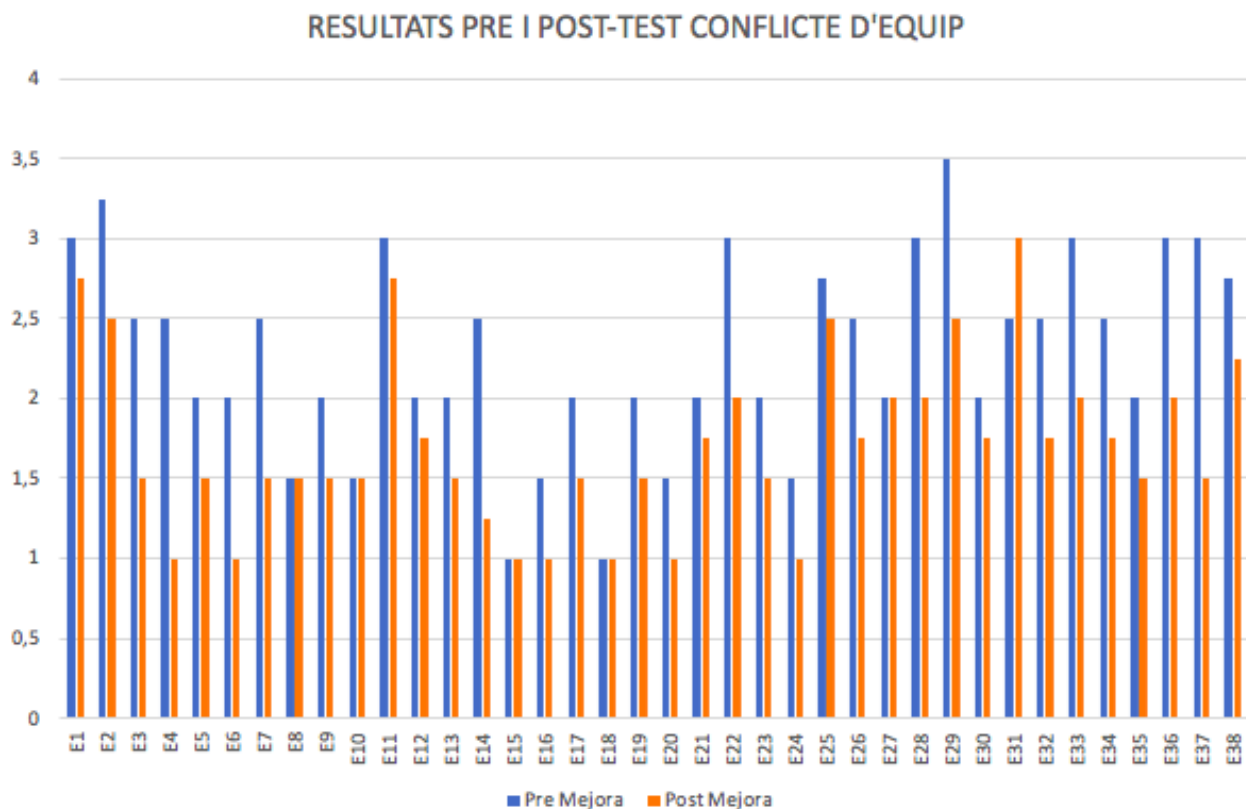
societat on la violència dins l'esport o les accions antiesportives són cada vegada més normals.

Els resultats d'aquesta variable mostrats a [la il·lustració 5](#) i [taula 6](#) ens explica la lleu millora degut a la bona situació anterior a la nostra proposta. L'alumnat, abans de la proposta i a la fase de pre-test, forma un bon grup on les relacions entre tots són bones. Sí que en determinades accions esportives es produïen situacions de poc companyerisme però l'excés de comentaris negatius o recriminacions no era normal.

Encara amb aquesta situació es produeix una lleu millora en la fase de post-test, certificant així que la metodologia proposada un millor clima entre els membres del grup.

Il·lustració 5.

Resultats pre-test i post-test variable conflicte d'equip

Nota: la il·lustració ens mostra la diferència de cada subjecte entre la fase pre-intervenció i post-intervenció

Taula 6.

Resultats estadístics de mostres relacionades variable conflicte d'equip

	Pre	Post
Ítems Mejora	2,28±0,61	1,71±0,54

Nota: la taula ens mostra la lleu millora entre les fases de pre i post intervenció

Els resultats obtinguts mitjançant el qüestionari es troben clarament relacionats i concorden amb els obtinguts amb els altres instruments. Per exemple en Manel explica: *“per la meva forma ser no tinc costum de criticar a ningú res quan les coses no van bé. Tots som persones i al final una errada és la cosa més normal del món. Al final el fet de recriminar una cosa a un altre només pot aconseguir males relacions i que les coses surtin malament”*.

Pep ens explica que el fet de cometre errades és part del procés d'aprenentatge i que quan una persona s'esforça ja es troba en el camí de l'èxit. A més, les conductes recriminatòries l'únic que pot provocar és separació del grup i males relacions.

Un altre exemple és el de Judith, la qual explica: *“jo no puc criticar ningú quan juga perquè jo soc la primera que pot fallar. Penso que la millor manera d'actuar és animar als companys i no donar importància a l'errada”*.

Una altra de les opinions d'un dels alumnes és la de Roger, el qual comenta: *“no considero que jo recrimini a ningú les seves errades. Al final recriminar és dir a un altre d'una forma violenta el que no està bé. Jo intent corregir als meus companys quan no fan les coses bé i sí que és veritat que a vegades he rebut males reaccions després de les meves correccions”*.

També és important ensenyar a l'alumnat o donar incís en saber com dir les coses i tenir l'empatia necessària per tenir una bona comunicació amb tots i totes. Això fa necessari conèixer a les persones que ens envolten i saber com comunicar-nos amb la resta.

També trobem opinions no tan positives com la de Alfred. Ell ens diu: *“la persona que digui que no recrimina a ningú diu mentides, crec que poques persones de la classe es poden salvar. Si no és a Educació Física és en altres assignatures. Moltes vegades faig alguna pregunta a un professor i hi ha alumnes que es riuen”*.

En referència a les anotacions realitzades pel docent destaca: *“es produeix un predomini de missatges positius i bones paraules després d’una errada d’un company. He assistit a situacions on alumnes molt competitiu sí que han mostrat actituds dolentes on es recriminen coses però més tard es disculpen”*.

Com a conclusió podem afirmar que l’alumnat és conscient de què la recriminació davant una errada d’un company no aporta res positiu al grup, tot el contrari. També es treu com a conclusió que es necessita un control a l’hora de dir les coses, afegint missatges positius i així s’aconsegueixi la bona relació entre tots els membres de l’equip.

5.3. Altres resultats

A pesar de què l’objectiu d’aquest estudi és conèixer la motivació i el sentiment d’afiliació d’un grup després de l’aplicació d’una metodologia innovadora mitjançant els diferents instruments utilitzats cal parlar d’altres aspectes importants de la Unitat Didàctica portada a terme.

En primer lloc recollirem les diferents opinions dels alumnes en relació a la seva percepció sobre la intervenció del docent i a les actuacions realitzades per afavorir el bon clima del grup. També és important conèixer l’opinió de l’alumnat sobre el model pedagògic d’Educació Esportiva i quines coses han trobat tant positives com negatives.

Percepció de l’alumnat en relació a la intervenció del docent

A l’hora de fer classe és molt important tenir una bona actitud davant l’alumnat i tenir interès en fer arribar tant el coneixements com la passió per l’Educació Física tant amb paraules com amb fets.

Per la majoria d’alumnes la intervenció del docent ha estat molt positiva i ha ajudat a crear un clima molt positiu durant les sessions. Segons les diferents opinions s’han trobat un docent amb moltes ganes de fer les coses bé i que els ha fet sentir-se recolzats en tot moment.

Per exemple, na Paula diu: *“ens hem trobat un professor en pràctiques amb molt bona actitud i més jove que fa que ens entengui millor. No s’enfada i quan ens diu una cosa intenta fer-ho de la millor manera possible. Durant les seves classes*

he estat molt a gust i sincerament m'agradaria que el professor d'Educació Física sigui com ell".

Es pot veure com aquesta alumna dona molta importància a l'actitud del docent i al final diu que ha provocat que estigués a gust a les classes. Per tant, s'entén que el docent ha estat un exemple positiu per l'alumnat durant el període d'intervenció.

Per una altra banda, na Martina parla de: *"tenim molta sort amb la nostra professora d'Educació Física perquè no es sol enfadar però amb el professor en pràctiques també. És una persona molt senzilla que ha vingut un temps a sumar i no a restar. Sempre ens animava i mai s'ha enfadat per equivocacions".*

Després d'aquestes paraules s'entén de la importància de castigar o no els errors i d'animar en menys o més mesura. Al final la feina a la docència és tractar amb persones de forma individual i ser conscients d'això en tot moment.

També en Manu diu: *"una de les coses més importants que el professor ens deia era la necessitat d'animar-nos entre nosaltres i que som un equip en tot moment. Això implicava resoldre els problemes junts i que ningú fos més individualista que un altre. Al final he tingut el meu equip que he defensat i segur que hem complit amb l'objectiu de la Unitat Didàctica".*

En Manu pensa que el fet de saber, per part del docent, de la importància d'animar-se els uns als altres provoca que el sentiment d'afiliació al grup sigui molt elevat i que l'alumnat senti al grup com a seu. Al final, el fet de mantenir l'equip durant totes les sessions ha provocat aquest sentiment de grup i d'ajuda constant en els alumnes.

Per acabar amb algunes de les opinions dels alumnes tenim a Fran que explica: *"quan el professor va presentar l'esport no vaig ser molt optimista amb el que podia passar. ¿Jugar amb un frisbee? Això no podia anar bé mai. Però amb el transcurs de les sessions i amb els exercicis que es plantejaven la veritat que m'anava enganxant cada vegada més i al final m'ha agradat més del que pensava. La forma de fer les classes i l'actitud del professor té molt a veure. Això també m'ha demostrat que no he de tenir prejudicis amb els esports perquè qualsevol cosa et pot sorprendre"*

En Fran ens explica com la forma de plantejar els exercicis pot fer un esport més o menys interessant a les classes d'Educació Física. També la gran quantitat de prejudicis que tenim per tot i també en els esports, és a dir, quan ens presenten

un esport que no coneixem molt i que pensem que és d'una manera determinada. Al final tot et pot sorprendre i la nostra actitud davant aquestes coses pot marcar i ser vital per l'èxit o fracàs d'una Unitat Didàctica.

En definitiva, aquestes són algunes de les opinions d'alumnes en quant a la influència del docent i a la seva intervenció. Com s'ha pogut veure, l'actuació del docent ha afavorit l'interès de l'alumnat en les classes i ha provocat l'èxit de les sessions. L'actitud del professor també ha estat valorada molt positivament pels alumnes i això juntament amb el que s'ha mencionat amb anterioritat fa que el tema vist o l'esport realitzat hagi sortit bé.

Elements del model pedagògic positiu i negatiu

En aquest apartat es recullen diferents opinions d'alumnes sobre diferents elements del model pedagògic que han provocat sentiments tant negatius com positius.

Per una banda, en Tià assenyala: *“per jo el més important de les classes ha estat el fet de mantenir els equips durant totes les sessions. Això ha provocat que el sentiment d'equip sigui més fort que en altres classes tot i que m'hauria agradat jugar amb amics també”*.

Amb aquesta opinió s'entén que el fet de mantenir l'equip durant totes les classes provoca un sentiment de grup més fort que d'altra manera. És veritat que aquest alumne deixa caure que li hauria agradat compartir equip amb amics seus però és un sentiment mínim.

D'altra banda, Maria ens diu: *“així com estava plantejada la Unitat Didàctica ha fet que no hi hagi peu a errades. Tot molt ben organitzat i explicat. Sessions clares i exercicis nous que mai havia fet. M'ha agradat molt les classes”*.

En aquest cas, per na Maria el més important és la novetat de tot el que es troba relacionat amb el model pedagògic. Exercicis, el fet de grups permanents, la festivitat final, partits continus, etc. S'ha trobat amb una metodologia que no havia viscut mai i això li ha aportat coneixements nous i interessants.

També tenim opinions que donen importància a la competició i festivitat final. Per exemple tenim en Quique que diu: *“els exercicis estaven molt bé però el que jo volia era competir i enfrontar-me als altres equips, independentment de l'esport.*

Per a jo la classe més interessant ha estat la darrera perquè hem pogut jugar contra altres grups”.

A pesar de tenir un alumne motivat en algunes de les classes observem com el fet de la competició i la festivitat final té importància també. En aquest cas, els diferents exercicis i propostes no arribaran tant en aquest tipus d'alumnes ja que el que els hi interessa és jugar contra els altres. Com a docents haurem de fer feina en fer-los entendre que no únicament la competició és l'objectiu d'aquest model pedagògic.

La distribució de rols i de diferents responsabilitats també ha estat objecte d'opinió de l'alumnat. En aquest sentit tenim en Didac que explica: *“m'ha agradat molt fer cada classe una cosa diferent. He pogut provar el rol de professor i de preparador físic i l'experiència ha estat molt positiva”.*

És molt clar que el fet de distribuir els rols ajuda molt a agafar responsabilitats i augmenta el sentiment de voler fer les coses bé. És una característica molt peculiar d'aquest model pedagògic que el converteix en una cosa molt atractiva per proposar a l'alumnat.

Com a conclusió podem dir que l'alumnat destaca el fet de mantenir l'equip durant les sessions així com la distribució de rols de l'equip. També podem fer l'incís de què hi ha alumnes que els hi agradaria canviar d'equip durant les classes.

També es destaca que en aquesta Unitat Didàctica no se li dona més valor a l'alumne més hàbil sinó que es prioritzen altres aspectes. D'aquesta manera es produeix un benefici en la participació de tots d'igual manera i afavorint el sentiment d'equip i grup.

6. DISCUSSIÓ

En primer lloc i abans d'entrar a la discussió pròpiament dita cal recollir els aspectes positius i negatius que m'he trobat a l'hora de desenvolupar el meu treball.

El fet d'haver realitzat les meves pràctiques a un centre educatiu a l'hora que duia a terme aquest treball m'ha permès poder accedir a un grup en concret i així poder recollir la informació necessària de la mostra. L'inconvenient ha estat no tenir la possibilitat de tenir grup control i així realitzar la comparació d'un grup amb un altre. Això no ha estat possible degut a les dificultats de poder accedir a un altre grup per la qual cosa he trobat adequat dur a terme una sèrie d'entrevistes i així poder recollir informació més qualitativa que compensi la inexistència de grup control.

Aquest model pedagògic té una sèrie de característiques que he hagut d'adaptar al meu període de pràctiques. Amb això vull dir que per poder dur a terme la meva proposta he realitzat 8 sessions quan aquesta metodologia es caracteritza per tenir unes 12-13 classes. Per tant, no s'han seguit les característiques en quant a sessions totals i número de rols. Encara així, s'han respectat les característiques principals i s'ha obtingut els resultats esperats.

Aquest estudi destaca perquè he tingut la possibilitat de dur a terme una Unitat Didàctica a un centre educatiu i poder tenir els millors resultats possibles tant a la fase pre-intervenció com post-intervenció. La facilitat donada pel meu centre de pràctiques per accedir a un centre i a un grup d'alumnes ha estat un aspecte molt positiu per mi i el meu estudi.

L'objectiu de l'estudi és conèixer el clima motivacional entre l'alumnat i el seu sentiment d'afiliació al grup amb l'aplicació d'aquest model pedagògic.

Després de la intervenció i del procediment concret s'han obtingut uns resultats que demostren que és tracta d'una metodologia que afavoreix el clima motivacional de tasca gràcies al treball en equip, aprenentatge cooperatiu i superació de les diferents situacions entre tots. Aquests factors han afavorit que l'alumnat s'ajudessin a millorar en relació al nivell d'habilitat de cada un, es sentissin inclosos i acceptats dins del grup a més de tenir una major predisposició a l'hora d'esforçar-se. A la mateixa vegada, s'ha observat una disminució del

clima d'ego, reduint-se la competitivitat entre els membres de l'equip i els conflictes sorgits deguts a la importància dels errors.

Per una altra banda, el sentiment d'afiliació al grup també s'ha vist augmentat degut a les característiques pròpies del model pedagògic d'Educació Esportiva, és a dir, organització dels equips i sistema de classificació, al treball cooperatiu entre els membres dels equips i a la intervenció del docent.

En relació al clima de tasca destaca l'aprenentatge entre iguals com la base per a què aquest punt hagi augmentat després de la intervenció. En els resultats, l'alumnat ha destacat la participació de tots per igual sentint-se igual d'importants als equips. D'aquesta manera s'afavoreix l'interès per la pràctica.

Igual que a l'estudi realitzat per Hastie i Sharpe (1999) s'ha mostrat la importància del treball en equip i com afavoreix això a l'augment de les relacions entre companys. Així com també coincideixen els resultats amb l'estudi de Pope i Grant (1996) el qual en diu que la cooperació i ajuda entre companys millora la participació de tots els membres de l'equip d'igual manera.

Com s'ha pogut anar veient a l'apartat de resultats amb les opinions de diferents alumnes el fet de fer feina en un mateix equip i perseguir un objectiu comú durant diverses sessions permet establir i millorar noves relacions tant amb companys amb contacte com amb alguns amb els quals no s'havien mantingut pràcticament cap relació abans de l'aplicació d'aquest model pedagògic.

Aquesta metodologia afavoreix un augment en el nivell de participació i, per tant, en la motivació de certs alumnes que solen tenir una actitud més negativa cap a l'assignatura així com a les sessions independentment de la Unitat Didàctica treballada. Les característiques pròpies del model pedagògic amb la distribució de rols provoca que l'alumnat sigui protagonista del seu propi aprenentatge i això afavoreix l'augment en la motivació a classes d'Educació Física.

Després d'haver realitzat aquest treball podem concloure que l'aplicació d'aquest model pedagògic afavoreix la millora de les relacions entre els membres del grup així com la motivació a la pràctica. En relació a això darrer que hem dit en Grant (1992) ens diu que aquesta millora es provocada per el control que té l'alumnat en la seva experiència a més del seu aprenentatge. Això també provoca un augment en el sentiment d'afiliació al grup.

D'igual manera que conclou l'estudi de Curnow i McDonald (1995) no s'ha pogut evidenciar una millora molt gran en el nivell d'habilitat de l'alumnat. Els alumnes

donen més importància al treball en equip i a cercar un benefici comú per damunt de la individualitat de cada un. Per aquest motiu seria convenient analitzar en futurs estudis com es pot produir aquesta transferència de la millora col·lectiva a la millora individual.

En aquest treball s'ha pogut veure com la variable recolzament a la relació també ha millorat després de la intervenció amb la nostra proposta metodològica. L'alumnat afavoreix la inclusió de tots els membres de l'equip i de forma conjunta persegueixen un objectiu comú. Segons l'estudi de Macphail et al. (2004) hi ha una important característica en aquest model pedagògic que fa que les variables estudiades augmentin. Es tracta de la distribució dels equips en diferents rols, la qual cosa provoca un augment de responsabilitat de cada alumne dins el seu equip i afavoreix que tots treballin en la mateixa línia. A més, amb les diferents entrevistes i respostes donades pels alumnes s'ha corroborat aquesta conclusió ja que aquest fet de les diferents responsabilitats els ha motivat a continuar fent feina durant les sessions d'aquesta Unitat Didàctica.

Sí que és veritat que hi ha hagut opinions on ens comunicaven que a pesar de què s'escolten totes les opinions de l'equip al final es duen a terme les dels jugadors i jugadores més hàbils, però el fet de sentir-se escoltats ja provoca una millora en la relació de l'equip. Per tant, a més de tot el treball propi de caràcter tècnic-tàctic de la Unitat Didàctica (passades, recepcions, moviments, etc.) també s'ha fet feina a nivell més personal en quant a presa de decisions, expressar idees, aportar opinions constructives, etc.

Per acabar amb la variables de l'esforç en relació al clima de tasca cal dir que als resultats es pot observar com l'augment en la motivació afavoreix la predisposició de l'alumnat a esforçar-se durant les classes. Aquesta predisposició està relacionat amb la bona relació amb la resta de companys. Per tant, es pot dir que un dels motius de l'augment de la motivació de l'alumne es produeix quan les relacions entre companys és bona (González, et al., 2006).

Per tant, després d'aquesta conclusió podem dir que l'alumnat ha tingut una major motivació a les sessions degut a les bones relacions existents i, al final, provoca un major esforç i més implicació durant les sessions de l'assignatura. També es produeix un augment en la implicació de l'alumnat i del seu esforç degut a la novetat de la metodologia. La nostra mostra ha fet feina durant molt de temps amb una metodologia més tradicional a més d'anar realitzant els

mateixos esports durant la seva etapa a Educació Secundària Obligatòria; per tant, aquí també la novetat té el seu paper. És a dir, el fet de proposar una metodologia totalment nova per a ells i plantejar unes sessions diferents ha provocat aquest augment en la implicació i esforç durant el procés d'aprenentatge.

Per una altra banda, també s'ha demostrat que la característica del canvi de rols afavoreix l'augment de l'esforç de l'alumnat a les sessions. El fet de donar responsabilitats i que cada alumne assumeixi un rol diferent fa que la implicació per aconseguir l'objectiu sigui major. Ennis (1999) destaca que les característiques d'aquest model pedagògic provoca la reducció de comportaments negatius per part dels alumnes i així s'afavoreix les relacions entre ells i també la relació alumnes-docents. D'aquesta manera, amb aquesta metodologia també s'afavoreix que l'alumnat empatitzi amb el paper del docent i provoqui una millora del comportament a les classes.

A més de tot l'anterior, es produeix una disminució del clima d'ego degut a la bona relació entre els membres de l'equip i de l'aprenentatge cooperatiu, enlloc de cercar el benefici individual i intentar estar per damunt dels altres. Es pot afirmar que amb aquesta metodologia els valors de les variables del clima de tasca són més elevats que els del clima d'ego.

En aquest sentit, es produeix una divergència en les opinions respecte a la competitivitat dels alumnes. Hi ha alumnes que opinen que la competitivitat és un aspecte negatiu per l'equip mentre que per altres és positiu i provoca una major motivació.

El que sí és important és la informació respecte a la competició que el docent transmet a l'alumnat. La transmissió de la idea de la importància de la millora col·lectiva així com la feina conjunta per aconseguir objectius comuns (Calderón et al., 2011).

Un altre aspecte important és la reducció del càstig quan es produeixen errades així com les recriminacions en accions negatives. Encara així, sí que es produeixen moments d'indicacions o feedbacks entre companys que a vegades poden ser malentesos entre ells. El que és important és saber com comunicar aquests feedbacks i animar als companys a continuar treballant.

El docent ha de donar importància a la forma en que es donen els feedbacks i així afavorir el clima positiu de classe a més de tenir un paper de comunicació dels aspectes negatius a les sessions d'Educació Física.

L'alumnat, com a l'estudi realitzat per Macphail et al. (2004), destaca la importància de mantenir els mateixos equips durant les sessions per augmentar el sentiment d'afiliació al grup. Els resultats de l'estudi demostren que l'aplicació d'aquesta metodologia provoca l'augment d'aquest sentiment de pertinença a un grup així com la millora de les relacions dels membres dels equips.

Com s'ha mencionat anteriorment, el fet de que l'alumnat sigui responsable del seu aprenentatge i que la millora col·lectiva estigui per damunt de la individual afavoreix l'augment d'afiliació al grup.

Per acabar aquest apartat cal parlar també de l'actitud del docent i de les seves intervencions durant l'aplicació d'aquest model pedagògic. La seva intervenció pot promoure o no un bon clima a les classes i també pot millorar o no les relacions entre els membres dels equips. Hem tingut diverses opinions de diferents alumnes on coincideixen que la bona actitud del docent, els ànims continus i les ganes de fer feina provoquen que el clima a les classes sigui positiu.

Per concloure aquest apartat cal dir que aquest model pedagògic provoca l'augment del clima de tasca i la disminució del d'ego, potenciant l'autonomia de l'alumnat, les relacions socials, l'aprenentatge cooperatiu i el recolzament entre ells. Aquestes avantatges afavoreixen que els alumnes tinguin un major interès per les classes d'Educació Física i, a més, les realitzin d'una forma divertida i positiva.

7. CONCLUSIONS

Com es va mencionar a la introducció d'aquest treball tradicionalment l'ensenyança dels esports ha estat enfocada a l'adquisició i coneixements relacionats amb el rendiment en accions específiques, així com a l'aprenentatge d'aspectes tècnics i tàctics.

Aquesta situació a les classes d'Educació Física provoca un augment dels aspectes relacionats amb l'ego i afavoreix que els alumnes es comparin els uns amb els altres, disminueixi la motivació per la pràctica i al final les sessions de l'assignatura siguin pobres i sense implicació.

Partint d'aquesta situació i tenint en compte tant els resultats com les diferents opinions recollides es considera que el model pedagògic d'Educació Esportiva pot ser una alternativa molt adequada per ensenyar esports col·lectius a les classes d'Educació Física.

El resultat també mostren que el fet de què l'alumnat sigui protagonista del seu aprenentatge i es distribueixin per rols provoca un augment del clima de tasca. Aquest augment afavoreix que els alumnes es sentin més autònoms i competents, el qual és l'objectiu de l'ensenyança avui en dia.

Un altre dels aspectes que aquest model pedagògic incideix és l'aprenentatge cooperatiu i treball en equip. Els resultats del treball demostren que les característiques d'aquesta metodologia relacionades amb els rols del alumnes i, sobretot, el manteniment dels equips al llarg de les sessions, afavoreix el sentiment d'afiliació al grup. Això, a més, els fa recolzar-se els uns als altres, animar-se per perseguir un objectiu comú i implicar-se en equip.

Després de parlar de les diferents característiques més rellevants del model pedagògic cal fer un incís en l'actuació del docent i que també ha estat molt important per l'èxit de la Unitat Didàctica. A l'estudi s'observa que l'actitud del professor davant les classes té molta importància en relació al sentiment positiu dels alumnes i, per tant, en la seva motivació per anar a les sessions. La bona actitud del docent, aportar contínuament feedbacks, reforçar positivament i minimitzar les errades són elements essencials per crear un clima d'aula molt positiu que afavoreixi l'èxit d'aquest model pedagògic.

D'una altra banda, un dels problemes que tenim avui en dia en relació a l'activitat física és la manca d'aquesta ja des d'una edat primerenca. Per aquesta raó és

molt important el paper del docent d'Educació Física a l'hora de fomentar la realització d'activitat física als alumnes i que aquests rebin la informació de la millor manera possible. L'estudi ha demostrat que l'alumnat que ha tingut experiències positives durant les sessions ha mostrat un nivell de participació i implicació molt elevat. A més, l'interès per l'esport en concret també s'ha incrementat i durant les classes les preguntes respecte a l'Ultimate han estat elevades.

Per tant, els docents d'Educació Física tenen un paper molt important per aconseguir que els nivell d'activitat física augmentin.

Com hem mencionat al punt anterior seria important dur a terme estudis per conèixer l'impacte d'aquest model pedagògic en la millora del rendiment individual.

Per acabar i en forma de resum, cal dir que l'aplicació d'aquest model pedagògic augmenta el clima de tasca i el sentiment d'afiliació al grup i, d'aquesta manera, l'interès per la pràctica és major. A més, el clima d'ego es veu disminuït i les accions de recriminació són menys comuns. Per aquesta raó, l'ensenyança dels esports no s'ha de centrar en els aspectes tècnics o tàctics sinó també en els d'inclusió, participació, esforç, etc. D'aquesta manera, afavorirem més interès per la pràctica i, per tant, una major adherència a l'activitat física.

8. REFERÈNCIES

Alexander, K., Taggart, A. i Thorpe, S.T. (1996). A spring in their steps? Possibilities for professional renewal through Sport Education in Australian Schools. *Sport, Education and Society*, 1, pp. 23-46

Bandura, A. (1989). Human agency in social cognitive theory. *American Psychologist*, 44(9), 1175–1184.

Becerra, C., I Reidi, L. (2015). Motivación, autoeficacia, estilo atribucional y rendimiento escolar de estudiantes de bachillerato. *Revista Electrónica de Investigación Educativa*, 17, pp. 79-83

Burgueño, R., Medina, J., Morales, E., Cueto, B. i Sánchez, I. (2017). Educación Deportiva versus Enseñanza tradicional: Influencia sobre la regulación motivacional en alumnado de Bachillerato. *Cuadernos de Psicología del Deporte*, vol.17, pp. 87-98

Calderón, A., Hastie, P.A. i Martínez de Ojeda, D. (2011). El modelo de Educación Deportiva. ¿Metodología de enseñanza del nuevo milenio? *Revista Española de Educación Física y Deporte*, 395, pp.63-79

Calderón, A., Hastie, P.A. i Martínez de Ojeda, D. (2013). Influencia de la habilidad física percibida sobre la actitud del alumnado tras una unidad didáctica basada en Educación Deportiva. *Retos: Nuevas perspectivas de Educación Física, Deporte y Recreación*, 24, pp. 16-20

Calderón, A., Martínez de Ojeda, D. i Méndez, A. (2013). Formación permanente y percepción del profesorado sobre el desarrollo de las competencias básicas con el modelo de Educación Deportiva. *Retos. Nuevas tendencias en Educación Física, Deporte y Recreación*, 23, pp.33-38

Carlson, T.B. i Hastie, P.A. (1997). The student social system Sport Education. *Journal of teaching in Physical Education*, 16, pp. 176-195

Cuevas, R., García, L.M. i Contreras, O. (2015). Influencia del modelo de Educación Deportiva en las necesidades psicológicas básicas. *Cuadernos de Psicología del Deporte*, 15, pp. 155-162

Crance, M., Trohel, J. i Saury, J. (2012). The experience of a highly skilled student during handball lessons in physical education: a relevant pointer to the gap between school and sports contexts of practice. *Physical Education & Sport Pedagogy*

Duda, J. i Reinboth, M. (2006). Perceived motivational climate, need satisfaction and indices of well-being in team sports: an longitudinal perspective. *Psychology of sports and exercise*, 7, pp.269-286

García, L.M., Del Campo, D., González, S. i Valero, A. (2012). Cambios en la empatía, la asertividad y las relaciones sociales por la aplicación del modelo de instrucción de Educación Deportiva. *Revista de Psicología del Deporte*, 21, pp. 321-330

García, L.M. i Gutiérrez, D. (2016). Aprendiendo a enseñar deporte. *Modelos de Enseñanza Comprensiva y Educación Deportiva*. Barcelona: INDE

García, T., Santos, F.J., Jiménez, R. i Cervelló, E.M. (2005). El clima motivacional en las clases de Educación Física: una aproximación práctica desde la Teoría de Metas de Logro. *Apunts. Educación Física y Deportes*, 81, pp.21-28

Gómez, A. (2005). La enseñanza y el aprendizaje de los valores en la Educación Deportiva. *Revista Internacional de Medicina y Ciencias de la Actividad Física y del Deporte*, vol. 5 (18), pp.89-99

Hastie, P.A. (1998). Skill and tactical development during a Sport Education Season. *Research Quarterly for exercise and sport*, 69, pp. 368-379

Kirk, D. i Kinchin, G. (2003). Situated learning as a theoretical framework for Sport Education. *European Physical Education Review*, 9, pp.221-235

Macphail, A., Kirk, D. i Kinchin, G. (2004). Sport Education: Promoting team affiliation through Physical Education. *Journal of teaching in Physical Education*, 23, pp. 106-122

Mahedero, M.P., Calderón, A. i Lara, E. (2015). “¡Se aprende más!” Experiencia de aplicación del modelo de Educación Deportiva en Secundaria. *Tándem: Didáctica de la Educación Física*, 50, pp.16-24

Mahedero, M.P., Calderón, A., Arias, J. Hastie, P. & Guarino, A. (2015). Effects of student skill level on knowledge, decision making, skill execution and game performance in a mini-volleyball sport education season. *Journal of teaching in physical education*, 34.

Martínez De Ojeda, D., Méndez, A. i Puente, F. (2020). Educación Deportiva e iniciación a deportes de invasión en educación primaria inicial. *Apunts. Educación Física y Deportes*, 140, pp. 23-30

Medina, J. i Burgueño, R. (2017). Influencia de una temporada de Educación Deportiva sobre las estrategias motivacionales en alumnado de bachillerato: una visión desde la teoría de la autodeterminación. *Revista de Ciencias del Deporte*, 13, pp. 153-166

Méndez, A., Fernández, J. i Méndez, D. (2015). Modelo de Educación Deportiva VS Modelo Tradicional: efectos en la motivación y deportividad. *Revista Internacional de Medicina y Ciencias Actividad Física y del Deporte*, vol.15 (59), pp.449-466

Meroño, L., Hastie, P. i Calderón, A. (2015). Effect of a Sport Education season on psychological variables in youth swimmers. *Cuadernos de Psicología del Deporte*, 15, pp.35-46

Moreno, J.A. i Cervelló, E. (2004). Influencia de la actitud del profesor en el pensamiento del alumno hacia la Educación Física. *Revista Internacional de Ciencias Sociales y Humanidades*, 14, pp.33-51

Moreno, J.A., Conte, L., Martínez, C., Alonso, N., González, D. i Cervelló, E. (2011). Propiedades psicométricas del Peer Motivational Climate in Youth Sport Questionnaire (PeerMCYSQ) con una muestra de deportistas españoles. *Revista de Psicología del Deporte*, 20, pp.101-108

Pérez, A., Hortigüela, D. & Fernández, J. (2020). Evaluación formativa y modelos pedagógicos: estilo actitudinal, aprendizaje cooperativo, modelo comprensivo y educación deportiva. *Revista española de Educación física y Deportes*, 428, pp. 47-66

Siedentop, D. (2002). Sport Education: a retrospective. *Journal of Teaching in Physical Education*, 21, pp.409-418

Sinelnikov, O. i Hastie, P. (2010). A motivational analysis of a season of Sport Education. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 15, pp. 55-69

Wallhead, T. & O'Sullivan, M. (2005). Sport Education: physical education for the new millennium? *Physical Education & Sport Pedagogy*, 10, pp.181-210

9. ANNEXES

9.1. Qüestionari PeerMCYSQ per conèixer l'escala de percepció del clima motivacional

En el nostre equip...La majoria dels companys	Totalment desacord	Desacord	Neutre	D'acord	Totalment d'acord
1. Ens ajudem els uns als altres per millorar					
2. Ens animem entre nosaltres per triomfar a la competició					
3. Oferim la nostra ajuda per a que els companys puguin desenvolupar habilitats noves					
4. Tenim més en compte l'opinió dels més hàbils					
5. Intentem que els companys es sentin més valorats					
6. Treballem junts per a millorar les habilitats que no fem bé					
7. Diem comentaris negatius que desmotiven a alguns companys					
8. Intentem fer-lo millor que la resta de companys de l'equip					
9. Es critica als companys quan no ho fan bé					
10. Ensenyem a la resta de companys coses noves					
11. Animem a treballar més dur					
12. Estem contents quan ho fem millor que altres companys del mateix equip					
13. Fem que tots els companys es sentin acceptats					
14. Ens estimem més estar amb els companys més hàbils					
15. Elogiem als companys que s'esforcen més					

16. Ens queixem quan l'equip no guanya					
17. Estem contents quan tots els companys s'esforcen					
18. Es té en compte l'opinió de tots					
19. Som un exemple d'esforços al màxim					
20. Ens rèiem dels companys quan fallen					
21. Animem als companys a tornar a intentar-ho després d'una errada					

9.2. Entrevista realitzada als alumnes

1. ¿Que t'agrada més, quan els equips es van modificant a les sessions o així com ho hem fet en aquesta Unitat Didàctica que els hem mantingut? Trobes que tant tu com els teus companys d'equip heu fet lo necessari per tenir un bon clima?
2. ¿Hi ha hagut competitivitat entre els membres de l'equip? ¿Si ha hagut que penses d'ella, és a dir, és bona o no?
3. ¿Sents que t'has esforçat sempre a les classes? ¿Què és el que més t'ha empès a esforçar-te?
4. ¿Quan han succeït errades hi ha hagut recriminacions entre vosaltres? ¿Com creus que s'ha de dir les coses després de les errades?
5. ¿Quina és la teva opinió de l'actitud del docent durant les classes? ¿Creus que ha tingut a veure en el bon clima de l'aula?
6. ¿Podries dir-me els aspectes claus per sentir-se part d'un equip i que siguin més importants per a tu? ¿T'has sentit així al teu equip?

9.3. Unitat Didàctica Ultimate

Assignatura EDUCACIÓ FÍSICA		Nivell: ESO	Professorat: FRAN GONZÁLEZ CABALLERO	Curs: 3º
Curs: 2021-2022		Unitat didàctica: JUNTS AMB EL FRESBEE	Període: 3º trimestre	
<p>JUSTIFICACIÓ: Els esports col·lectius en els quals hi ha oposició i col·laboració són bàsics en el desenvolupament de la nostra assignatura. Aquest esport permet millorar la cohesió de grup així com la motivació i el sentiment d'afiliació al grup. També és molt important el treball amb un objecte com és el fresbee el qual requereix d'una bona coordinació óculo-manual. A més, es treballen aspectes transversals com el joc net, la igualtat de gènere, etc.</p>				
BLOC		SABERS BÀSICS		CONTINGUTS CURRICULARS
BLOC C: Resolució de problemes en situacions motrius		<ul style="list-style-type: none"> - El fresbee com a element propi de l'esport - Pràctica d'activitats esportives de col·laboració-oposició - Ultimate com a element socialitzador - Elements tècnics i tàctics de l'esport 		<ul style="list-style-type: none"> - Presa de decisions en diferents situacions esportives - Pràctica d'exercicis i tasques tàctiques de l'esport - Jocs esportius en format reduït - Pràctica de jocs i activitats com a mitjà per interioritzar les bases de l'esport - Realització d'activitats esportives, amb incidència en el valor col·laboratiu - Festivitat final

COMPETÈNCIES ESPECÍFIQUES I COMPETÈNCIES CLAU	Objectius d'aprenentatge	Criteris d'avaluació de les competències específiques	Indicadors d'assoliment			Activitats (nº)
			<i>En què es veu que cada criteri de realització s'acompleix i en quin grau?</i>			
		Descriptors operatius de les competències clau	Nivell 1 (assoliment satisfactori)	Nivell 2 (assoliment notable)	Nivell 3 (assoliment excel·lent)	
<i>Amb la realització de les activitats d'aquesta unitat didàctica s'afavoreix l'adquisició de les següents competències</i>	<i>En finalitzar aquesta unitat didàctica els alumnes han de ser capaços de respondre les següents preguntes...</i>	<i>En finalitzar el projecte / UD, sabem que cada alumne pot respondre a aquestes preguntes si és capaç de.. (CRITERIS DE REALITZACIÓ)</i>	<i>L'alumnat pot fer l'activitat que implica una competència amb pistes o ajuts</i>	<i>L'alumnat pot fer l'activitat que implica una competència de manera autònoma</i>	<i>L'alumnat no només pot realitzar l'activitat de manera autònoma, sinó que pot explicar i ajudar a la resta com realitzar-la</i>	<i>Les competències d'aquesta assignatura es treballen/avaluen mitjançant les següents activitats de la seqüència didàctica</i>
RESOLUCIÓ DE PROBLEMES EN SITUACIONS MOTRIUS CE2 Adaptar, amb progressiva autonomia, les capacitats físiques així com les habilitats motrius aplicant processos de percepció, decisió i execució	Ets capaç d'utilitzar els aspectes tècnics de l'esport?	CA 2.1 Fer servir els elements tècnics en situacions més controlades i tancades	Coopera amb el seu grup en recerca dels bons resultats	Coopera amb el seu grup en recerca dels bons resultat i mostra actituds de respecte cap als seus companys	Coopera amb el seu grup en recerca dels bons resultats i mostra actituds de respecte cap als seus companys i els altres	<i>Dividits per grups dur a terme les diferents activitats plantejades</i>
	Saps quina decisió prendre segons el moment del joc?	CA 2.2 Diferenciar moviments i elements en funció del moment del joc	Pren les decisions oportunes en moments d'oposició	Pren les decisions oportunes en moments d'oposició i participa a la festivitat final	Pren les decisions oportunes en moments d'oposició i participa a la festivitat final amb bona actitud	<i>Per grup de feina arribar a la festivitat final i utilitzar els aspectes tècnics i tàctics utilitzats</i>

Metodologia i seqüència didàctica						
nº	Activitats d'ensenyament-aprenentatge	Agrupament de l'alumnat	Atenció a la diversitat	Materials i recursos	Instruments d'avaluació	Temps
	ACTIVITATS INICIALS					
1	1ª SESSIÓ i 2ª SESSIÓ 1) Explicació de la unitat didàctica, objectius i criteris d'avaluació a l'alumnat. 2) Realització avaluació inicial mitjançant KPSI on conèixer d'on partim i els seus gustos i motivació sobre l'últimate 3) Activitats inicials per observar el nivell 4) Activitats inicials de tècnica i tàctica establertes pel professorat 5) Distribució per equips i elecció dels diferents rols a seguir al llarg de les sessions posteriors.	L'explicació serà per part del professorat i al gran grup. KPSI individual Les activitats inicial es realitzaran en parelles i en petits grups Finalment activitats en grups grans i distribució en equips de treball	Totes les persones tenen cabuda a les activitats. A la realització del KPSI si és necessari tindran més suport per part del professorat. Espais lliures d'objectes i sense perill. A les persones amb discapacitat auditiva se li proporcionarà targetes amb sentiments i hauran d'expressar-los.	Pavelló, KPSI, material explicació unitat didàctica i elements importants	KPSI (inicial) Registre anecdòtic professorat (formativa) Llista de control hàbits d'higiene	1) 10' 2) 10' 3) 20' 4) 20' 5) 15'
	ACTIVITATS DE DESENVOLUPAMENT					
2	3ª i 4ª SESSIÓ 1) Inici de la sessió recordant els aspectes treballats a la sessió anterior 2) Inici de treballs per grups on es distribueixen els rols i comencen a fer feina amb ells 3) Introducció exercicis en espais reduïts on predomina els elements tàctics 4) Final fent partits en grups	Primera part classe magistral per part del professorat. Exercicis grupals distribuïts pels equips	Ajuda visual dels elements tècnics Exemplificació del professorat Proporcionar material en diverses llengües i vàries opcions per comunicar-se (targetes, imatges, etc.)	Pavelló, material propi de l'esport	Llista de control sessions per part professorat Registre anecdòtic professorat (formativa) Llista de control hàbits d'higiene	1) 10' 2) 30' 3) 20' 4) 15'

3	5° i 6° SESSIÓ 1) Repàs dels conceptes de les sessions anteriors 2) Explicació de l'activitat final 3) Treballs dels elements tècnics i tàctics anteriors en equips 4) Petit torneig distribuïts per equips 5) Activitat de tota la classe on es plantejarà un problema i junts hauran de resoldre'l 6) Joc final grupal	Activitats grupals distribuïts per equips. Activitat finals grupal	Exemplificació del professorat Material en diverses llengües per afavorir la comunicació Grups heterogenis en activitats	Pavelló, material educació física	Registre anecdòtic professorat Llista de control sessions per part professorat Llista de control hàbits d'higiene	1) 5'
						2) 10'
						3) 15'
						4) 20'
						5) 10'
						6) 15'
ACTIVITATS DE SÍNTESE						
4	7° i 8° SESSIÓ 1) Repàs dels conceptes de les sessions anteriors 2) Entrega del diari de classe per part de l'alumnat 3) Festivitat final on es produirà l'avaluació per part del professorat	Distribuïts per equips	Grups heterogenis en activitats	Pavelló, material educació física	Registre anecdòtic professorat Rúbrica de la festivitat (heteroavaluació) Llista de control hàbits d'higiene	1) 5'
						2) 10'
						3) 60'
Durada prevista de la unitat didàctica		8 sessions, per tant té una durada d'un mes al curs escolar				

INSTRUMENTS D'AVAUACIÓ

Avaluació Inicial

Què saps d'això? Posa una creu on correspongui	1 Ni idea	2 Em sona	3 Més o menys	4 T'ho puc explicar
Sé que és un esport d'oposició-col·laboració				
Puc explicar què és l' ultimate				
Conec els elements de l'ultimate				
Puc dir què és un fresbee				
M'agrada participar a jocs col·lectius i esports d'equip (d'1 a 4, on 1 és gens, 2 un poc, 3 em fa i 4 em fa molta)				
Em considero respectuós amb els altres (d'1 a 4, on 1 és gens, 2 un poc, 3 tinc i 4 tinc molta)				

Llista de control de les sessions

Docent recollirà informació rellevant a les sessions mitjançant registre anecdòtic i a les sessions 3 i 6 es passarà aquesta llista de control a l'alumnat.

LLISTA DE CONTROL SESSIONS		
ÍTEM	SÍ	NO
Mostra interès i participa al llarg de la sessió		
Accepta les propostes dels seus companys		
Aporta idees i possibles solucions a les tasques		
L'alumne accepta els diferents rols a cada sessió i coopera a les activitats		
És capaç d'utilitzar elements tècnics i tàctics vists amb anterioritat		
Aprofita l'espai per realitzar moviments		

Rúbrica representació final

RÚBRICA REPRESENTACIÓ FINAL				
Indicadors/es	Novell (1p)	Aprenent (2p)	Avançat (3p)	Expert (4p)
Elements utilitzats	No utilitza elements treballats a classe ni aporta elements nou	Són capaços d'utilitzar elements treballats a classe però sense molta connexió	Utilitzen elements treballats a classe de manera coordinada i connexa	Utilitzen elements treballats a classe de forma connexa a més de presentar-los en els moments correctes
Desplaçaments i utilització d'espais	Desplaçaments erronis i sense coordinació	En ocasions utilitzen espais correctament i es desplacen be	En moltes ocasions es desplacen bé i utilitzen els espais correctament	Molt bons desplaçaments i utilització d'espais
Llançaments, passades i recepcions	Pràcticament mai fan servir els moviments correctament que provoca que els llançaments, passades i recepcions siguin defectuosos	En algunes ocasions fan servir els moviments correctament	En moltes ocasions fan els moviments correctament	Llançaments, passades i recepcions de forma correcte. Fent servir tots els moviments apresos a classe
Treball grupal	Poques ajudes, treball individual i poca cooperació	Moments de poca cooperació i podria haver més ajudes	Treball grupal bo. S'ajuden i cerquen un mateix objectiu	Molt bon grup. S'ajuden constantment, es donen ànims i tots junts cap al mateix objectiu

Llista de control hàbits d'higiene i cura del material

LLISTA DE CONTROL			
ÍTEM	SÍ	NO	A vegades
Duu el material adequat a les sessions			
Duu la vestimenta adequada a les sessions			
Manté hàbits d'higiene correctes després de la sessió			
Respecta els material i instal·lacions utilitzats			
En acabar els exercicis col·loca el material al seu lloc			
En acabar la sessió té cura del material i el col·loca al seu lloc			
Manté actitud de respecte cap als companys/es, professor/a i normes			